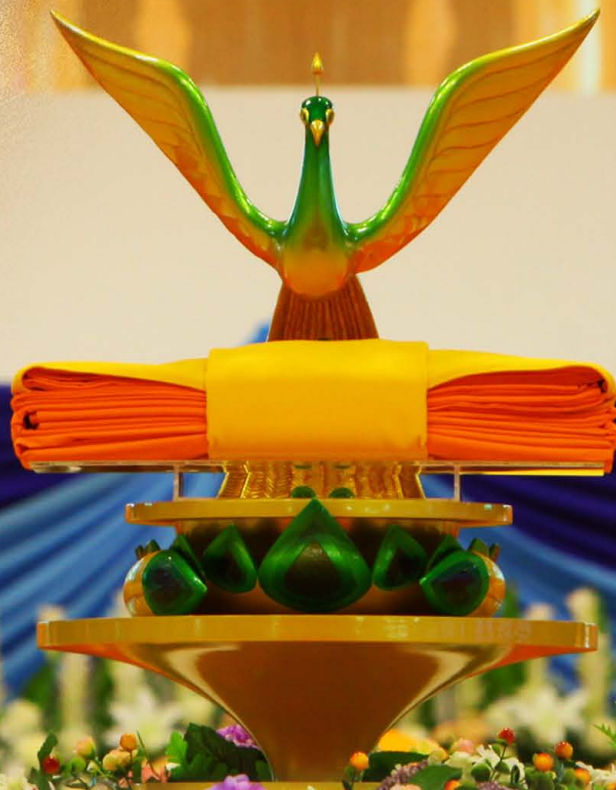

Dhamma TIME

มหากฐิน มหากาลทาน

1 ปี มีเพียงครั้งเดียว

www dmc tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

Dhamma TIME

TOP OF WEEK

สารบัญ

- 4 ข่าวบุญต่างประเทศ
“ค่ายเยาวชนไทยสู่เวทีโลก โดย...พีชเรพ”
- 7 ข่าวบุญในประเทศ
“ปฏิบัติธรรม World Peace Valley”
- 8 กำหนดวันมหาปวารณา
“ประวัติความเป็นมาของวันมหาปวารณา”
- 14 คอลัมน์ท้ายเล่ม วารสารอยู่ในบุญ
“สร้างบารมีได้ตลอดรอดฝั่งต้องมีธาคุบริสุทธิ”
- 15 ธรรมะเพื่อประชาชน “ผู้มีราตรีเดียวเจริญ”
- 19 ธรรมะเพื่อประชาชน “ธรรมกาย กายมาตรรฐาน”
- 24 ธรรมะเพื่อประชาชน
“โพชฌงค์ 7 ทางสำเร็จสู่นิพพาน”
- 27 ธรรมะเพื่อประชาชน
“กุศลโลบายในการเข้าถึงพระรัตนตรัย”
- 30 พลิกชีวิตด้วยบุญกฐิน
“ตอน...สรวงจัญดี หรือจะสู้มีบุญ”
- 32 พลิกชีวิตด้วยบุญกฐิน
“ตอน...เพราะเป็นประธานกองกฐิน ยอดชายพุ่งเป้า 100 M”
- 34 คำสอนคุณยายภาษาอังกฤษ “ไม่เป็นสาระไม่พูด”
- 35 คำสอนคุณยายภาษาอังกฤษ
“อายุน้อยไม่เป็นไร ขอให้บุญเยอะ”
- 36 คำสอนคุณยายภาษาอังกฤษ “สำคัญที่ปัจจุบัน”
- 37 ธรรมะสอนใจ “เสน่ห์ยาแฝด”
- 38 คำอธิษฐานจิตรวมบุญบวชสามเณรล้านรูป
- 39 คำอธิษฐานจิตผ้าไตรจักรพรรดิมหาสมบัติ

"สันติภาพโลก เกิดขึ้นได้ด้วยสองมือเรา มาร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาไปทั่วโลก"

สันติภาพโลก
เกิดขึ้นได้ด้วยสองมือเรา

มาร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ในภาพสันติภาพไปทั่วโลก

ค่ายเยาวชนไทยสู่เวทีโลก โดย พีชเรฟ
Juley Camp For Thai By Peace Rev
ด้วยภาพสันติภาพ ณ World Peace Valley

วันที่ 1 (24 - 26 ต.ค. 57)
วันที่ 2 (21 - 23 พ.ย. 57)
วันที่ 3 (26 - 28 ธ.ค. 57)

ดีหวาน
@Peace Rev
ขอเชิญชวน นิสิตนิสิตเก่า นิสิตรุ่นพี่
นิชเรฟ สนับสนุนและร่วมทำทาน
นิคมกับนิคม
ภาวนาจิตระสรวล

มาต้อนรับความงามใจไปกับ
Peace Revolution
<https://peacerevolution.net>

สอบถามได้ที่ โทร 095-0984884 หรือ
you@peacerevolution2010.org
Line ID: 0950984884

อบรมระหว่างวันที่

- รุ่นที่ 1 24 - 26 ต.ค. 57
- รุ่นที่ 2 21 - 23 พ.ย. 57
- รุ่นที่ 3 26 - 28 ธ.ค. 57

คุณสมบัติ

- 1.ชายหรือหญิงโสด อายุระหว่าง 16 - 28 ปี
- 2.กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน-ปลาย ระดับอุดมศึกษา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- 3.สามารถรักษาศีล 8 ได้ตลอดการอบรม
- 4.สุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ
- 5.สนใจในการปฏิบัติธรรม

6.ศึกษาในสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ หรือ ด้าน Programmer หรือ การผลิตสื่อ Media จะพิจารณาเป็นพิเศษ

สิ่งที่ต้องเตรียมมา

- 1.เสื้อผ้าชุดสุภาพสีขาว หรือชุดสุภาพไม่บาง ไม่รัดรูป เหมาะแก่การนั่งสมาธิ
 - 2.เสื่อกันหนาว
 - 3.ชุดออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เสื้อสี กางเกงวอร์ม รองเท้าผ้าใบ
 - 5.ยาประจำตัว / ของใช้ส่วนตัว
 - 6.สมุดโน้ต ปากกา อุปกรณ์เครื่องเขียน
- *งดนำกางเกงขาสั้น กางเกงเล ทั้งหญิงและชาย

สิ่งที่ไม่ควรนำมา

ของมีค่า สร้อยคอ สร้อยข้อมือ แหวน อารูหหรือ
ของมีคม สิ่งเสพติด หนังสือการ์ตูน นิตยสารต่างๆ
ค่าสมัครเพียงท่านละ 300 บาท พร้อมรับเสื้อ

ฟรี 1 ตัว

*รับจำนวนจำกัด ขอพิจารณาก่อนเข้าอบรม
สอบถามรายละเอียด โทร. พืยอด 095-698-4884
Line ID : 0956984884

ศูนย์ปฏิบัติธรรม World Peace Valley

โครงการปฏิบัติธรรมทุกสัปดาห์ ขอเชิญทุกท่านมานั่งสมาธิเต็มบุญ เพื่อกุศลธรรมชัย 2557 สำเร็จเป็นอัศจรรย์

ตุลาคม 3-5 17-19 24-26	พฤศจิกายน 6-9 นั่งสมาธิตลอดวันตลอดกระทง 14-16 21-23 28-30
---------------------------------	---

พิเศษ มากเป็นคณะ 3 ท่าน รับบัตรกำนัล 1 ใบ เช่นเดิม

ลงทะเบียนเพียงท่านละ 1,000 บาท รถออกที่โถงข้างสำนักงานใหญ่ ทุกวันศุกร์ เวลา 17.30 น.

สามารถโอนค่าลงทะเบียนมาที่ ธ.กรุงไทย ชื่อบัญชี อำนวย ศิริมงคลรัตน์

ประเภทออมทรัพย์ สาขาคอลงหลวง เลขที่บัญชี 980 3 554190

หรือทำบุญที่ห้องรับบริจาค (บำรุงวัด) แล้วนำอนุโมทนาบัตรมาแสดงตอนลงทะเบียนขึ้นรถ

ติดต่อ 082-377-1679, 082-790-7064, 083-540-5799

เพื่อกุศลธรรมชัย 2557
สำเร็จเป็นอัศจรรย์

ลงทะเบียนเพียงท่านละ 1,000 บาท รถออกที่
โถงข้างสำนักงานใหญ่ ทุกวันศุกร์ เวลา 17.30 น.
สามารถโอนค่าลงทะเบียนมาที่ ธ.กรุงไทย
ชื่อบัญชี อำนวย ศิริมงคลรัตน์

ประเภทออมทรัพย์ สาขาคอลงหลวง เลขบัญชี
980-3-554190 หรือทำบุญที่ห้องรับบริจาค (บำรุง
วัด) แล้วนำอนุโมทนาบัตรมาแสดงตอนลงทะเบียน
ขึ้นรถ ติดต่อ 082-377-1679, 082-790-7064,
083-540-5799

วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เพราะถือเป็นวันมหาปวารณา โดยพระภิกษุสงฆ์ผู้ได้อธิษฐานจำพรรษาในอารามต่าง ๆ จะพร้อมเพรียงกันกระทำสังฆกรรม ดำเนินตามแบบอย่างแห่งอริย ประเพณี อันพระภิกษุผู้อยู่ร่วมกันครบพรรษากาลเหล่านี้ จะได้กล่าวปวารณา หรือเปิดโอกาสให้กันและกัน บอกกล่าว ตักเตือน ในสิ่งที่บกพร่องพึงปรับปรุงแก้ไข พิธีอันสำคัญนี้เป็นพระพุทธานุญาต

เพื่อพระภิกษุสงฆ์จะได้เป็นผู้งดงามเรียบร้อยด้วยพระธรรมวินัย เป็นศาสนทายาทผู้เจริญยิ่งด้วยสามัคคีธรรม มีความบริสุทธิ์บริบูรณ์ สมฐานะแห่งทักษิณยุบุคคล

กำเนิดวันมหาปวารณา

ครั้งหนึ่ง เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี เขตพระนครสาวัตถี มีภิกษุหลายรูปซึ่งรู้จักและคุ้นเคยกันมาก่อน ได้มาอยู่จำพรรษาด้วยกันในอาวาสแห่งหนึ่งในโกศลชนบท ภิกษุเหล่านั้นได้ปรึกษากันว่า ด้วยวิธีการอย่างไรหนอ พวกเราจึงจะอยู่จำพรรษาด้วยกันด้วยความผาสุก มีความสามัคคีปรองดอง ไม่ทะเลาะวิวาทกัน และไม่ต้องลำบากเรื่องอาหารบิณฑบาต

ครั้นแล้วได้ปรึกษากันต่อไปว่า หากพวกเราจะไม่ทุกข์ทวยปราศรัย พุดคุยซึ่งกันและกัน รูปใด

บิณฑบาตกลับมาถึงก่อน ให้รูปนั้นปูอาสนะ จัดหาน้ำล้างเท้า ตั้งวางรองเท้า กระเบื้องเช็ดเท้าไว้ ล้างภาชนะสำหรับถ่ายบิณฑบาตเตรียมตั้งไว้ จัดตั้งน้ำฉันน้ำใช้ไว้ ส่วนรูปใดบิณฑบาตกลับมาทีหลัง หากอาหารที่รูปก่อนฉันแล้ว ยังมีเหลือ ถ้าต้องการฉันก็พึงฉัน ถ้าไม่ต้องการก็ให้เททิ้งหรือล้างเสียให้เรียบร้อย แล้วจึงเก็บอาสนะ เก็บน้ำล้างเท้า ตั้งวางรองเท้า กระเบื้องเช็ดเท้า ล้างภาชนะสำหรับถ่ายบิณฑบาตเก็บไว้ เก็บน้ำฉันน้ำใช้ กวาดหอดัน รูปใดเห็นหม้อน้ำฉัน หม้อน้ำใช้ หม้อน้ำชำระล้างเปล่า ก็ให้จัดหาไว้ หากเกินกำลังที่จะทำได้เพียงล้าง ให้กวักมือเรียกเพื่อนมาช่วยเหลือกัน แต่อย่าเปล่งเสียงเรียกให้เพื่อนมาช่วยเลย ด้วยวิธีการอย่างนี้แหละ พวกเราจึงจะอยู่จำพรรษาด้วยกันด้วยความผาสุก มีความสามัคคีปรองดอง ไม่ทะเลาะวิวาทกัน และไม่ต้องลำบากเรื่องภัตตาหาร ครั้นแล้วภิกษุทั้งหลายเหล่านั้นจึงได้อยู่จำพรรษาด้วยกันตามวิธีนี้จนตลอด ๓ เดือน

ธรรมเนียมเข้าเฝ้า

ภายหลังออกพรรษาแล้ว เป็นธรรมเนียมว่า ภิกษุจะต้องเดินทางไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ครั้นภิกษุเหล่านั้นจำพรรษาครบไตรมาสแล้ว จึงเดินทางไปสู่พระเชตวันเพื่อเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อถวายบังคม และได้นั่งในที่อันสมควรแก่ตนแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงตรัสถามภิกษุเหล่านั้นว่า อยู่จำพรรษาร่วมกันด้วยความผาสุกหรือไม่ ภิกษุเหล่านั้น แม้จำพรรษาร่วมกันอยู่อย่างมีความสุขก็ยังคงกราบทูลว่า พวกตนอยู่จำพรรษาร่วมกันด้วยความผาสุก

พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงตรัสถามถึงวิธีการที่ใช้ในการอยู่ร่วมกันนั้น ภิกษุเหล่านั้นจึงกราบทูลเรื่องทั้งหมดให้ทรงทราบ ทรงติเตียน และห้ามประพฤติดังตามอดีรติ ครั้นทรงทราบแล้ว จึงรับสั่งกับภิกษุทั้งหลายว่า

“ภิกษุทั้งหลาย ทราบว่าโมฆบุรุษ พวกนี้แม้อยู่จำพรรษาอย่างมีความสุขเลย ก็ยังยืนยันว่าอยู่กันด้วยความผาสุก ทราบว่าโมฆบุรุษพวกนี้อยู่จำพรรษากันอย่างกับพวกสัตว์เลี้ยงอยู่ร่วมกัน (อยู่โดยไม่มีการถามสุขทุกข์ของกันและกัน) อย่างแพะอยู่ร่วมกัน อย่างคนประมาทอยู่ร่วมกันแท้ ๆ ยังยืนยันอีกว่า อยู่จำพรรษาด้วยความผาสุก

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เหตุใดโมฆบุรุษพวกนี้จึงได้ถือมุควัตร (ข้อปฏิบัติอย่างคนใบ้) ซึ่งพวกเดียรติยถือกัน การกระทำของโมฆบุรุษเหล่านั้น ไม่เป็นที่น่าเลื่อมใสของชุมชนที่ยังไม่เลื่อมใสฯ”

ครั้นแล้วทรงแสดงธรรมิกถา รับสั่งกับภิกษุทั้งหลายว่า

“ภิกษุไม่พึงสมทานมุควัตรที่พวกเดียรติยสมทานกัน รูปใดสมทาน ต้องอาบัติทุกกฏ”

ทรงอนุญาตการปวารณา

ครั้นแล้วพระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ภิกษุผู้จำพรรษาแล้ว ปวารณาต่อกันด้วยเหตุ ๓ สถาน คือ ด้วยได้เห็น ด้วยได้ฟัง หรือด้วยนึกสงสัย (ว่าได้ทำความผิดทางกาย ทางวาจา) อันเป็นวิธีที่เหมาะสมเพื่อการว่ากล่าวตักเตือนซึ่งกันและกัน ทั้งเป็นวิธีออกจากอาบัติ และเป็นวิธีเคารพในพระวินัยของภิกษุทั้งหลายสืบไป

ปวารณาคืออะไร

“ปวารณา” โดยรูปศัพท์ แปลว่า ยอมให้ขอ เปิดโอกาสให้ขอหรือ ยอมให้ว่ากล่าวตักเตือน

ส่วนคำว่า “ปวารณา” ที่มุ่งหมายในที่นี้ หมายถึง การที่ภิกษุเปิดโอกาสให้ภิกษุอื่นว่ากล่าวตักเตือนตนเองได้ ซึ่งจัดเป็นสังกรรมอย่างหนึ่ง ที่

พระภิกษุสงฆ์จะต้องทำร่วมกันในวันสุดท้ายของการอยู่จำพรรษา คือ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ หรือในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ (สำหรับผู้เข้าจำพรรษาในพรรษาหลัง)

วิธีปวารณา

ผู้มีพระภาคเจ้าทรงอนุญาตให้ภิกษุ ตั้งแต่ ๕ รูปขึ้นไปทำปวารณาร่วมกัน โดยเมื่อถึงวันมหาปวารณา ให้ภิกษุเหล่านั้นมาประชุมกัน แสดงอาบัติต่อกันแล้ว ให้ภิกษุรูปหนึ่งสวดประกาศตั้งญัตติ (การประกาศให้สงฆ์ทราบเพื่อทำกิจร่วมกัน) ให้สงฆ์ทำปวารณาโดยเริ่มต้นจากภิกษุผู้มีพรรษามาก ไปจนถึงภิกษุผู้มีพรรษาน้อยที่สุดตามลำดับ

ภิกษุผู้เถระมีพรรษามากกว่าทั้งหมดนั่งกระหย่ง 1 ประณมมีอกกล่าวปวารณาก่อน ๓ ครั้ง (โดยให้ภิกษุที่มีพรรษาอ่อนกว่าปวารณาทีหลัง) ว่า

“ท่านทั้งหลาย (“ท่านผู้เจริญ”) ใช้สำหรับภิกษุผู้มีพรรษาอ่อนกว่ากล่าวกับพระภิกษุผู้มีพรรษามากกว่า) กระผมขอปวารณาต่อสงฆ์ ด้วยได้เห็นกิติ ด้วยได้ยินกิติ ด้วยนึกสงสัย (ว่ากระผมทำผิด) กิติ ขอท่านทั้งหลายได้ช่วยอนุเคราะห์ว่ากล่าวตักเตือนกระผม เมื่อกระผมทราบจักได้แก้ไขต่อไป”

ในระหว่างการปวารณา ทุกรูปต้องนั่งกระหย่ง รูปไหนปวารณาเสร็จแล้วจึงจะนั่งบนอาสนะได้

วันทำปวารณา

ต่อมา ภิกษุทั้งหลายสงสัยว่า วันปวารณามีกี่วัน จึงนำเรื่องไปกราบทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ทรงรับสั่งว่า ภิกษุทั้งหลายวันปวารณานี้มี ๒ วัน คือ วันขึ้น ๑๔ ค่ำ และวันขึ้น ๑๕ ค่ำ

อาการในการทำปวารณา

ต่อมา ภิกษุทั้งหลายเกิดสงสัยอีกว่า อาการทำปวารณามีเท่าไร จึงนำเรื่องไปกราบทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ทรงรับสั่งว่า การทำปวารณามี ๔ อย่าง คือ แยกพวกกันทำปวารณาโดยไม่ชอบธรรม พร้อมเพรียงกันทำปวารณาโดยไม่ชอบธรรม แยกพวกกันทำปวารณาโดยชอบธรรม และพร้อมเพรียงกันทำปวารณาโดยชอบธรรม ซึ่งพระองค์ทรงอนุญาตให้ทำปวารณาเฉพาะที่พร้อมเพรียงกันทำโดยชอบธรรมเท่านั้น

พุทธานุญาตอื่นๆ

ภายหลังมีภิกษุบางรูปไม่สบาย ไม่สามารถมาร่วมทำปวารณาได้ จึงทรงอนุญาตให้ภิกษุผู้ไม่สบายนั้น ใช้ให้ภิกษุอื่นทำปวารณาแทนตนได้

ต่อมาภิกษุเกิดสงสัยอีกว่า หากมีภิกษุไม่ถึง ๕ รูป ควรทำปวารณากันอย่างไร พระพุทธองค์จึงมีพระบรมพุทธานุญาต ให้อาวาสที่มีภิกษุอยู่เพียง ๔ รูป ๓ รูป หรือ ๒ รูป ทำปวารณากันเองเป็นคณะ และหากมีเพียงรูปเดียว ให้อริษฐานเป็นส่วนบุคคล คือ ตั้งใจว่า วันนี้เป็นวันมหาปวารณาของเราและหากมีเหตุจำเป็นบางประการ ที่จะทำปวารณา ๓ ครั้งไม่ได้เช่น เมื่อมีเหตุอันตรายหรือความไม่สะดวกอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๑๐ อย่างเกิดขึ้น คือ

๑. พระราชาเสด็จมา
๒. โจรมาปล้น
๓. ไฟไหม้
๔. น้ำหลากมา
๕. คนมามาก
๖. ฝนเข้าสิงภิกษุ
๗. สัตว์ร้ายเข้ามา
๘. งูร้ายเลื้อยเข้ามา
๙. ภิกษุจะถึงแก่ชีวิต

๑๐. มีอันตรายต่อพรหมจรรย์

เมื่อประสบเหตุประการใดประการหนึ่งดังกล่าว ทรงผ่อนผันให้ปวารณาเพียง ๒ ครั้ง ครั้งเดียว หรือให้ภิกษุที่มีพรรษาเท่ากันปวารณาพร้อมกันได้ นอกจากนี้ หากภิกษุสงฆ์อยู่จำพรรษาพร้อมกันด้วยความผาสุก แต่เกรงว่าเมื่อเสร็จจากปวารณาแล้ว อาจมีภิกษุบางรูปต้องเดินทางจากไป จนเป็นเหตุให้ไม่ได้รับความผาสุกในธรรมเหมือนเช่นเคย เพื่ออนุเคราะห์แก่ภิกษุเหล่านั้น จึงทรงอนุญาตให้เลื่อนวันปวารณาออกไปได้อีก ๑ เดือน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงให้ความสำคัญกับการปวารณา

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าเอง ยังทรงให้ความสำคัญกับการปวารณาเป็นอย่างมาก ดังเช่นในสมัยที่ พระองค์ประทับอยู่ที่ท่ามกลางพระอรหันตสาวกหมู่ใหญ่ ๕๐ รูป ณ พระวิหารบุพพาราม

วันนั้น เป็นวันอุโบสถขึ้น ๑๕ ค่ำ ทรงรับสั่งกับภิกษุทั้งหลายว่า “บัดนี้เราขอปวารณาต่อเธอทั้งหลาย พวกเธอจะไม่ติเตียน กรรมอะไร ๆ ที่เป็นไปทางกายหรือทางวาจาของเราบ้างหรือ”

เมื่อตรัสอย่างนี้แล้ว ท่านพระสารีบุตรประนมอัญชลีไปทางพระผู้มีพระภาคเจ้า แล้วได้กราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์ทั้งหลายติเตียนกรรมใด ๆ อันเป็นไปทางพระกายหรือทางพระวาจาของพระผู้มีพระภาคเจ้าไม่ได้เลย ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เพราะว่าพระองค์ทรงยังทางที่ยังไม่เกิดให้เกิดขึ้น ทรงยังทางที่ยังไม่เกิดขึ้นพร้อมให้เกิดขึ้นพร้อม ทรงบอกทางที่ยังไม่มีผู้บอก เป็นผู้ทรงรู้ทาง ทรงรู้แจ้งทาง ทรงฉลาดในทาง ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ สาวกทั้งหลายในบัดนี้เป็นผู้เดินตามทาง”

ครั้นแล้ว ท่านพระสารีบุตร พร้อมทั้งภิกษุทั้ง ๕๐ รูป จึงได้ปวารณาต่อพระผู้มีพระภาคเช่นเดียวกัน ซึ่งพระองค์ก็ไม่ทรงเห็นการกระทำใด ๆ ทั้งทางกายวาจาของพระอรหันต์เหล่านั้น ที่จะทรงติเตียนได้เช่นกันสาวก สันนิบาต สำหรับพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์อื่นๆ ก็ยังทรงอาศัยโอกาสแห่งวันปวารณา นี้ เพื่อประชุมพระสาวก (สาวกสันนิบาต) อีกด้วย ดังเช่น พระที่บิณฑกสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงปวารณาพรรษาพร้อมด้วยภิกษุ ๙๐,๐๐๐ โกฏิ ณ ภูเขาสุทิสสนะ ในการประชุมพระสาวก ครั้งที่ ๓

พระสุมนพุทธเจ้า ก็ทรงปวารณาพรรษาพร้อมด้วยภิกษุอรหันตชีนาสพ ๑๐๐,๐๐๐ โกฏิ ในการประชุมพระสาวก ครั้งที่ ๑

พระโสภิตะพุทธเจ้า ก็ทรงปวารณาพรรษาพร้อมด้วยพระอรหันต์ ๘๐ โกฏิ ในการประชุมพระสาวก ครั้งที่ ๓

พระปทุมพุทธเจ้า ทรงปวารณาเป็นวิสุทธิปวารณากับผู้บวชใหม่ และภิกษุอื่น ๆ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ โกฏิ ในการประชุมพระสาวก ครั้งที่ ๒ และทรงปวารณาออกพรรษา พร้อมกับภิกษุผู้บวชด้วยเอหิภิกขุ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ โกฏิ ในการประชุมพระสาวก ครั้งที่ ๓

พระธัมมทัสสีพุทธเจ้า ทรงทำวิสุทธิปวารณาท่ามกลางภิกษุ ๑๐๐,๐๐๐ โกฏิ ซึ่งบวชภายในพรรษานั้น ณ กรุงสธนะ ในการประชุมพระสาวก ครั้งที่ ๑

ธรรมที่ทำให้เป็นคนว่าง่าย

ในทางปฏิบัติ แม้ภิกษุบางรูปจะได้ปวารณาให้สหธรรมิกกล่าวตักเตือนตนเองได้แล้วก็ตาม

วันมหาปวารณา เปิดโอกาสให้เพื่อนพระภิกษุว่ากล่าวตักเตือน

แต่หากภิกษุนั้นเป็นผู้ว่ายาก ไม่อดทนต่อคำ
พร่ำสอน ก็คงไม่มีใครกล้าแนะนำหรือตักเตือน
อยู่นั่นเอง ทำให้ภิกษุนั้นเสียโอกาสที่จะได้แก้ไข
พัฒนาตนเอง ให้ก้าวหน้าในพระธรรมวินัยไปอย่าง
น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

ในทางกลับกัน หากภิกษุใดเป็นผู้ว่าง่าย
อดทนต่อคำสั่งสอน แม้จะไม่ได้ปวารณาไว้ แต่
เพราะความว่าง่าย ย่อมทำให้ เพื่อนภิกษุทั้งหลาย
อยากแนะนำพร่ำสอนในสิ่งที่ประโยชน์

ดังนั้น ภิกษุผู้หวังความเจริญในพระพุทธ-
ศาสนานี้ จึงควรประกอบด้วยธรรมที่ทำให้เป็นคน
ว่าง่ายเหล่านี้ คือ

๑. ไม่มีความปรารถนาลามก ไม่ลูแก่อำนาจแห่ง
ความปรารถนาลามก

๒. ไม่ยกตน ไม่ชมผู้อื่น
๓. ไม่เป็นคนมักโกรธ ไม่ถูกครอบงำด้วยความโกรธ
๔. ไม่ผูกโกรธ เพราะความโกรธเป็นเหตุ
๕. ไม่มักระแวงจัด เพราะความโกรธเป็นเหตุ
๖. ไม่เปล่งวาจาใกล้ต่อความโกรธ
๗. เมื่อถูกภิกษุผู้เป็นโจทก์ฟ้อง ก็ไม่ได้เถียงโจทก์
๘. เมื่อถูกภิกษุผู้เป็นโจทก์ฟ้อง ก็ไม่รุกรานโจทก์
๙. เมื่อถูกภิกษุผู้เป็นโจทก์ฟ้อง ก็ไม่ปรักปรำโจทก์
๑๐. เมื่อถูกภิกษุผู้เป็นโจทก์ฟ้อง ก็ไม่เอาเรื่องอื่น
มากลบเกลื่อนไม่พูดนอกเรื่อง ไม่แสดงความโกรธ
ความมุ่งร้าย และความไม่เชื่อฟังให้ปรากฏ
๑๑. เมื่อถูกภิกษุผู้เป็นโจทก์ฟ้อง ก็พอใจตอบใน
ความประพฤติของตน
๑๒. ไม่เป็นคนลบหลู่ ไม่ตีเสมอ
๑๓. ไม่เป็นคนริษยา ไม่เป็นคนตระหนี่
๑๔. ไม่เป็นคนโอ้อวด ไม่เจ้ามายา
๑๕. ไม่เป็นคนกระด้าง ไม่ดูหมิ่นผู้อื่น

๑๖.ไม่เป็นคนถือแต่ความเห็นของตน ไม่ถืออื่น เมื่อ
รู้ว่าตนกระทำผิดก็ยอมรับได้ง่าย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลายทรงให้ความสำคัญ
สำคัญกับ “การปวารณา” เป็นอย่างมาก เนื่องจาก
ทรงเห็นว่า “การปวารณา” จะเป็นประโยชน์ และ
เป็นโอกาสแก่ภิกษุที่อยู่จำพรรษาร่วมกัน จะได้
ซึ่งชุมทรัพย์ คือ การว่ากล่าวแนะนำในสิ่งที่เป็น
ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณธรรมความดีงามให้แก่
กัน ทั้งนี้เพื่อความสะอาดหมดจดแห่งพรหมจรรย์
และเพื่อความสำรวมระวังทั้งกายวาจาใจ สืบไป

ชุมทรัพย์จากการปวารณา จึงเป็นเหตุเกื้อกูล
ให้พระภิกษุสามารถฝึกฝนอบรมตนเองให้เจริญ
รุ่งเรืองก้าวหน้าในพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัม-

พุทธเจ้าได้อย่างรวดเร็ว สมกับที่ได้ชื่อว่าเป็นอายุ
ของพระพุทธศาสนา และเป็นนาบุญอันประเสริฐ
ของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ๐

ที่มา:

มหามกุฏราชวิทยาลัย. (๒๕๒๕). พระวินัยปิฎก
และอรรถกถาแปล เล่มที่ ๖. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหามกุฏราชวิทยาลัย.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. (๒๕๒๕). พระสูตรและ
อรรถกถาแปล เล่มที่ ๑๘, ๒๕, ๗๓, กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕ ๔๒). พจนานุกรม ฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖. พิมพ์ครั้งที่ ๑.
กรุงเทพฯ: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น จำกัด.

ธรรมดาบัณฑิตทั้งหลาย ย่อมทำบุญบ่อยๆ

แม้จะทำที่ละเล็กที่ละน้อย แต่ควรทำบ่อยๆ

เพราะสามารถกำจัดมลทินของตนได้

เหมือนช่างทองกำจัดสนิมทอง ฉะนั้น

(พุทธพจน์)

www.dmc.tv

การจะอยู่สร้างบารมีกับหมู่คณะไปได้นาน ๆ ต้องมีธาตุบริสุทธิมาก หากมีธาตุบริสุทธิมาก ธาตุที่ไม่บริสุทธิก็จะค่อย ๆ หดไป ดังนั้นเราต้องไม่ประมาทในการดำเนินชีวิตโดยการหมั่นสั่งสมธาตุบริสุทธิเอาไว้มาก ๆ โดยการนั่งสมาธิและพยายามเอาใจไว้ที่ศูนย์กลางกายให้ได้ตลอดเวลา เพราะหากเราไม่หมั่นเติมธาตุบริสุทธิให้แก่ตนเอง ธาตุที่ไม่บริสุทธิก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกลืนกินธาตุที่บริสุทธิ ทำให้จิตหยาบเมื่อจิตหยาบก็จะไปดึงดูดยายตนะหยาบมา ดึงดูดสิ่งที่ไม่ดีมาเพราะธาตุที่ไม่บริสุทธิจะไปดึงดูดยายที่ไม่บริสุทธิด้วยกัน ทำให้เราเจอแต่สิ่งไม่ดี เจอแต่เรื่องที่ไม่ดี เจอแต่คนไม่ดี ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่ตัดรอนการสร้างบารมี และทำให้เราหลุดจากหมู่คณะไปด้วยเหตุผลง่าย ๆ

เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้มีปัญญาจึงหมั่นนั่งสมาธิทุกวัน เพื่อเติมธาตุบริสุทธิให้แก่ตัวเอง เพราะเมื่อมีธาตุบริสุทธิในตัวมากแล้ว ก็จะไปดึงดูดยายบริสุทธิด้วยกันมา ทำให้เจอแต่สิ่งดี เจอแต่คนคิดดี พุดดี ทำดี หรือแม้ต้องเจอเหตุการณ์ที่ไม่ดี ก็จะไม่พบทางออกที่ดี ที่ทำให้สามารถจับแง่คิดจนสร้างบารมีกับหมู่คณะไปได้ตลอดรอดฝั่ง จนกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรมไปพร้อมกัน..

นั่งอยู่ที่ตรงนี้ จึงจะถูกทางไปของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย ได้ชื่อว่าดำเนินตามรอยบาทของพระบรมศาสดา

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ท่านเสด็จทางนี้ทางเดียวเท่านั้น ถ้าอยากจะเป็นอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลายก็ต้องทำอย่างท่าน คือ เอาใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อยู่ที่ตรงนี้

ใจ คือความเห็น ความจำ ความคิด ความรู้ สี่อย่างรวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน เรียกว่าใจ จะต้องมาหยุดอยู่ที่ตรงนี้ ประคับประคองให้หยุด ให้นิ่ง ไม่ให้ซัดส่ายไปที่อื่น ประคองไปเรื่อย ทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน จนกระทั่งใจหยุดได้สนิททุกส่วน

พอใจหยุดที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ฤกษ์ส่วนเข้าเท่านั้น เราจะเข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือ ความบริสุทธิ์เบื้องต้นของมนุษย์ หรืออีกนัยหนึ่งเรียกว่า ดวงปฐมมรรค เข้าถึงหนทางเบื้องต้นที่จะไปสู่อายตนิพพาน

ดวงปฐมมรรคนั้น มีลักษณะใส บริสุทธิ์ กลมรอบตัว แต่ถึงดวงปฐมมรรค เห็นดวงใสแจ่มอย่างนี้ รักษาให้ตลอดจนกระทั่งวันสุดท้ายของชีวิต ปิดประตูอบายภูมิทีเดียว เพราะว่าใจที่ใสสะอาด บริสุทธิ์ ติดอยู่กับดวงธรรมภายใน ดวงจิตจะผ่องใส สุกตมภูมิก็เป็นทีไปอย่างเดียว เพราะฉะนั้นเราจะต้องฝึกเอาไว้เรื่อยๆ ให้หยุด ให้นิ่ง ให้ถูกส่วน

เมื่อเข้าถึงดวงนี้แล้วก็มองต่อไปอีก ปล่อยใจเข้าไปสู่ภายในนั้น เอาใจหยุดไปที่จุดกึ่งกลางของดวงปฐมมรรค มองเข้าไปสู่ภายในเข้าไปเรื่อยๆ พอถูกส่วนดวงปฐมมรรคก็ขยายส่วนกว้างออกไป จะเข้าถึงดวงศีล เป็นดวงกลมใส บริสุทธิ์ ผุดเกิดขึ้นมาแทนที่ ที่ใโลกว่า ที่สว่างกว่า

เมื่อใจหยุดต่อไปอีก เข้ากลางดวงศีล ไม่เข้าดวงศีลนั้นก็ขยายส่วนกว้างออกไป จะเข้าถึงดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ และดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ที่ซ้อนๆ กันเข้าไปตามลำดับ

พอเอาใจหยุดเข้าไปในกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะต่อไปอีก ดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นจะขยายส่วนกว้างออกไป จะพบกายหนึ่งเกิดขึ้นหน้าตาเหมือนกับตัวของเรา ท่านหญิงเหมือนกับท่านหญิง ท่านชายก็เหมือนกับท่านชาย คล้ายๆ เรามองส่องกระจก เห็นเงาตัวเองในกระจกเงานั้น นั่งขัดสมาธิหันหน้าออกไปทางเดียวกับเรา เรียกว่ากายมนุษย์ละเอียด คือลักษณะเหมือนกายมนุษย์หยาบ แต่ว่าละเอียดกว่าจึงเรียกว่ากายมนุษย์ละเอียด

เมื่อใจหยุดเข้าไปในกลางกายมนุษย์ละเอียด ในทำนองเดียวกันกับที่หยุดในกลางกายมนุษย์หยาบ พอถูกส่วนกายมนุษย์ละเอียดก็ขยายส่วนกว้างออกไป จะเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน อยู่ในกลางกายมนุษย์ละเอียด เห็นในทำนองเดียวกันอย่างนี้แหละ เห็นดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ผุดอยู่ในกลางกายมนุษย์ละเอียด พอสุดดวงวิมุตติญาณทัสสนะจะเข้าถึงกายทิพย์

กายทิพย์ คือ กายของสุคติโลกสวรรค์ มีลักษณะสวยงามมาก งามกว่ากายมนุษย์หยาบ งามกว่ากายมนุษย์ละเอียด มีเครื่องประดับประดาพร้อมทีเดียว อยากจะรู้จักกายของชาวสวรรค์ ให้มองไปที่กายทิพย์ของตัวเอง ที่อยู่ในกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะของกายมนุษย์ละเอียด เราจะเห็นกายทิพย์นั่งขัดสมาธิหันหน้าออกไปทางเดียวกับตัวของเรา

พอเอาใจหยุดเข้าไปในกลางนั้นต่อไปอีก ถูกส่วนก็เห็นในทำนองเดียวกัน คือเห็นดวงธัมมา

นุปัสสนาสติปัฏฐาน เห็นดวงศีล สมาธิ ปัญญา
วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ ในกลางของกายทิพย์
พอสุดดวงวิมุตติญาณทัสสนะของกายทิพย์ เข้าถึง
อิกกายหนึ่ง คือ กายรูปพรหม เป็นกายที่สวยงาม
ละเอียด ประณีตกว่ากายทิพย์ เกิดขึ้นอยู่ในกลาง
นั้น

กายรูปพรหมเป็นกายประจำรูปภพ
คือ ภพของรูปพรหม ที่อยู่ของ
รูปพรหม ลักษณะสวยงามมาก
ประณีตมาก ถ้าเราอยากจะ
รู้จักพรหมตัวจริงว่าลักษณะ
เป็นอย่างไร ให้ดูกาย
รูปพรหมที่อยู่กลาง
ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
ของกายทิพย์ เราก็จะรู้จัก
จะเห็นได้ชัดเจนทีเดียว

เมื่อดำเนินจิตต่อไปอีกใน
กลางกายรูปพรหม กายรูปพรหม
นั้นจะขยายส่วนกว้างออกไป เห็น
ในทำนองเดียวกัน คือ เห็นดวงธัมมานุปัสสนา
สติปัฏฐานอยู่ในกลางกายรูปพรหม เป็นดวงใส
แจ่ม อยู่ในกลางนั้น หยุดนิ่งต่อไปอีก จะเห็นดวง
ศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ พอ
สุดดวงวิมุตติญาณทัสสนะก็เข้าถึงอิกกายหนึ่ง
เรียกว่ากายอรูปรหม กายอรูปรหมนั้นเป็นกาย
ประจำอรูปรภพ คือ ภพของอรูปรหม มีลักษณะ
สวยงามมาก งามกว่ากายรูปพรหม เป็นกายที่สุด
ในภพทั้งสามนี้

กายมนุษย์ กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูป
พรหม กายอรูปรหมนั้น เป็นกายที่อยู่ในภพสาม
นี้ ยังตกอยู่ในไตรลักษณ์ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็น
อนัตตา ยังไม่ใช่กายที่แท้จริง มีการเปลี่ยนแปลงได้
อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเราจะต้องดำเนินจิตเข้าสู่กาย
ที่เป็นนิจจัง เป็นสุขัง เป็นอัตตาทัน

เมื่อดำเนินจิตต่อไปอีก เข้าไปในกลางกาย
อรูปรหม ก็เห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน
ดวงศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ และวิมุตติญาณทัส
สนะ ซ้อนๆ กันเข้าไปตามลำดับ พอสุดกลางดวง
วิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เห็นอิกกายหนึ่ง
เกิดขึ้นมา เป็นกายที่ประกอบไปด้วยลักษณะมหา
บุรุษครบถ้วนทุกประการ ลักษณะสวยงามมาก
เกตุดอกบัวตูม นั่งขัดสมาธิ หันหน้า
ออกไปทางเดียวกับเรา คล้ายๆ กาย
ของพระพุทธรูปที่เราเห็น
พุทธปฏิมากรที่เราเห็นอยู่นั้น
เป็นรูปจำลองมาจากกายธรรม
ที่อยู่ภายในนี้

กายนี้เรียกว่ากายธรรม
โคตรภูสวยงามมาก เป็นกาย
พุทธรัตนะ เป็นกายที่แท้จริง
ของพวกเขาทั้งหลาย เป็นกาย
ที่พ้นจากไตรลักษณ์แล้ว กายธรรมโคตร
ภูโสภริสุทธิ ถ้าอยากรู้จักว่าพุทธรัตนะนั้น
มีลักษณะเป็นอย่างไร เราจะต้องเอาใจหยุดให้
เข้าถึงกายนี้ เมื่อดำเนินจิตต่อไปอีก จะเห็นกาย
ธรรมในกายธรรมเหล่านี้แหละ ซ้อนๆ ไปในทำนอง
เดียวกัน ตั้งแต่กายธรรมพระโสดาบัน กายธรรม
พระสกทาคามี กายธรรมพระอนาคามี กายธรรม
อรหัต ซ้อนๆ กันอยู่ภายในเป็นชั้นๆ เข้าไป

พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านก็
ดำเนินจิตของท่านเข้าไปอย่างนี้แหละ เพราะฉะนั้น
จะปฏิบัติธรรมอย่างไรก็ตาม จะต้องปฏิบัติให้ได้
อย่างนี้ แล้วก็ต้องเดินตามแนวนี้ เมื่อเราได้ทราบ
อย่างนี้แล้ว ก็ให้ใช้ชีวิตของเราให้มีคุณค่า นอกจาก
จะทำมาหากินแล้ว ยังจะต้องปลีกเวลามาปฏิบัติ
มาฝึกฝนให้ใจหยุดนิ่ง ให้เข้าถึงกายธรรมอรหัตให้
ได้

แต่ถ้ายังเข้าถึงกายธรรมอรหัตไม่ได้ จะต้องตกเป็นป่าวเป็นทาสของพญามารอยู่รำไป พญามารจะบังคับให้เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในภพทั้งสามไม่ว่าจะเกิดเป็นอะไรก็ตาม ล้วนแต่มีทุกข์ทั้งสิ้น

เกิดเป็นสัตว์นรกก็ทุกข์แบบสัตว์นรก เกิดเป็นเปรต อสุรกายหรือสัตว์เดรัจฉาน ก็ทุกข์อย่างเปรต อสุรกาย และสัตว์เดรัจฉาน เกิดมาเป็นมนุษย์ก็มีความทุกข์แบบมนุษย์ จะเกิดเป็นเทวดา พรหม หรือรูปพรหม ก็มีความทุกข์ แต่ว่าเบาบางไปตามลำดับ เป็นความทุกข์ที่หยาบ ที่ละเอียดต่างกัน

เพราะฉะนั้นกายธรรมอรหัต คือ จุดหมายปลายทางของชีวิตทุกๆ คน ดังนั้น เมื่อทุกท่านทราบอย่างนี้ ก็อย่าได้ประมาทในชีวิตกัน ให้หมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งตลอดเวลา จนได้ชื่อว่าเป็นผู้มีราตรีเดียวเจริญกันทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามานี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบุญย์ ฐมฺขโย)

* มก. เล่ม ๒๓ หน้า ๒๑๐

**มอบกำลังใจ...ส่งความรัก
และความห่วงใย ผ่านทาง e-card**

กับ www.dmc.tv มีให้คุณเลือกหลายแบบหลากสไตล์
อิกการ์ดธรรมะ อิกการ์ดคำคม อิกการ์ดอวยพรวันเกิด อิกการ์ด
ให้กำลังใจ อิกการ์ดวันสำคัญและอื่นๆ อีกมากมาย

พระธรรมกาย เป็นกายตรัสรู้ธรรมของมนุษย์
ทุกๆ คนในโลก พระบรมศาสดาทรงรู้แจ้งเห็น
แจ้งแทงตลอดในธรรมทั้งหลายทั้งปวง เพราะเข้า
ถึงกายธรรมอรหัตต์นี้เท่านั้น กายนี้เป็นกายที่เต็ม
เปี่ยมไปด้วยสติด้วยปัญญา และยังมีอานุภาพ
ไม่มีประมาณ คำสอนทั้ง ๔๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์
ประชุมรวมลงในธรรมกายทั้งสิ้น

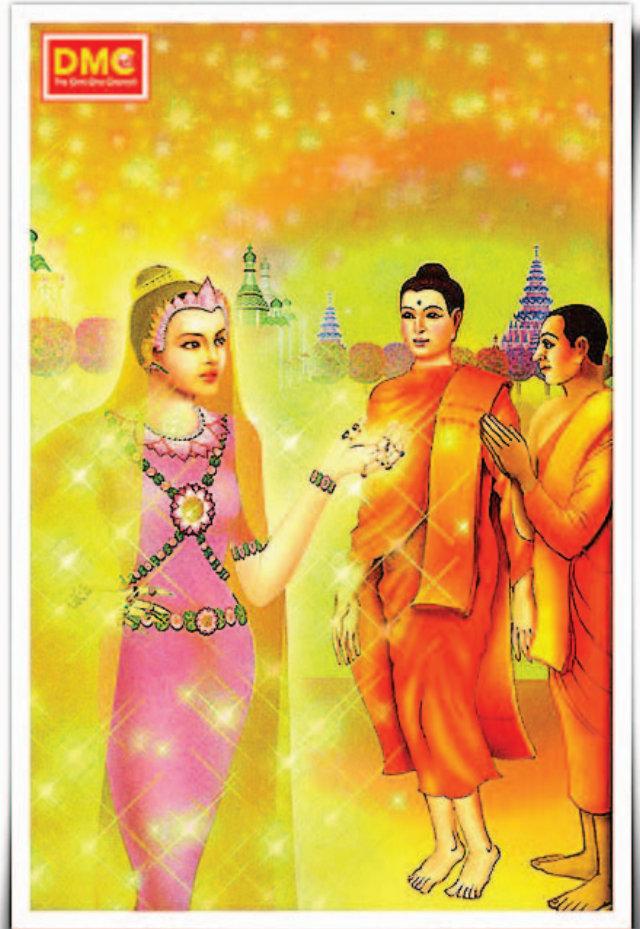
ธรรมกายนี้เป็นกายที่ประกอบไปด้วย
ลักษณะมหาบุรุษครบถ้วนทุกประการ งามกว่า
มนุษย์เทวดา พรหม และอรุณพรหม สิ่งสถิตอยู่
ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ของพวกเราทุกๆ คน
สมบูรณ์ทั้งวิชาและจรณะ จะเข้าถึงธรรมกายได้
ต้องอาศัยใจที่หยุดนิ่งอย่างเดียวนั่น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย
ธรรมบท ว่า

“อภฺฐินํ นครํ กตํ มิสฺสโลหิตเลปนํ
ยตุถ ชรา ๑ มจฺจุ ๑ มาโน มกุโข ๑ โอหิตโต

สรีรยนต์นี้ ถูกกรรมปรุงแต่งทำให้เป็นนคร
แห่งกระดูกทั้งหลาย ฉาบด้วยเนื้อและโลหิต เป็นที่
ตั้งลงแห่งชรา มรณะ มานะ และมักขะ”

สังขารร่างกายที่เราอาศัยอยู่นี้ ประกอบกัน
ขึ้นจากธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุไฟ ธาตุลม ก่อตัวกัน
เป็นรูป มีอากาศธาตุและวิญญาณธาตุ ทำให้เกิดมี
เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ปรุงแต่งกันขึ้นมา
รวมเรียกว่าขันธ์ ๕ พอเป็นธาตุหยาบที่เห็นด้วย
ตาเนื้อ ก็ประกอบไปด้วยกระดูก ๓๐๐ ท่อน ฉาบ
ด้วยเนื้อและเลือด แบ่งละเอียดออกไปเป็นอาการ
๓๒ ก่อเกิดขึ้นมาเป็นสรีระร่างกาย เมื่อพิจารณา
ร่างกายตามความเป็นจริงแล้ว จะเห็นว่า ตั้งแต่ก่อ

เกิดขึ้นมาเป็นร่างกาย ก็บ่ายหน้าไปสู่ความแก่ และ
ความตายทั้งสิ้น

พระพุทธองค์จึงสอนไม่ให้ไปยึดมั่นถือมั่น แต่
ให้ปลด ปล่อยให้ว่าง ทั้งที่เป็นกายของตัวเอง
และของคนอื่น เพราะสักวันหนึ่งก็ถึงกาลเสื่อม
สลาย ท่านไม่ให้ยึดมั่นถือมั่น เพียงแต่ประดับ
ประคองรักษาสรีรยนต์นี้เอาไว้ เพื่อเป็นอุปกรณ์
ในการสร้างบารมี ฝึกฝนอบรมใจให้หยุดนิ่ง เพื่อ
เข้าไปพบกายภายในที่แท้จริง ซึ่งมีความเที่ยงแท้
ถาวร ที่ความแก่ ความเจ็บ และความตายเข้าไปไม่
ถึง ซึ่งก็คือกายธรรมกายในนั่นเอง

กายภายในแต่ละกายนั้น มีลักษณะสวยงามไปตามลำดับ งามกว่ากายมนุษย์หยาบนี้ มากมายหลายเท่านัก เป็นสิ่งที่น่ารู้และน่าศึกษา และจำเป็นต้องรู้ ไม่รู้ไม่ได้ ถ้าไม่รู้ชีวิตของเรา ก็ยังไม่ปลอดภัย โดยเฉพาะกายธรรม ที่มีลักษณะ มหาบุรุษครบถ้วนทุกประการ เป็นกายมาตรฐานที่สำคัญที่เราต้องรู้จักและปฏิบัติให้เข้าถึงให้ได้ ชีวิตเราจึงจะปลอดภัย มีที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง

ถ้าเราจะดูว่าใครสวยหรือใครหล่อ ต้องนำมาเทียบกับกายมาตรฐาน ถ้านำมาเทียบกับกายธรรม แล้ว กายต่างๆ เหล่านั้นได้ชื่อว่าพิการหมด แค่ว่าดูได้เท่านั้นเอง ถ้าหากเราเข้าถึงกายธรรม ถึงกายมาตรฐาน เราจะเห็นว่า กายต่างๆ ในภพทั้ง ๓ ไม่ว่าจะเป็น กายรูปพรหม กายรูปพรหม กายทิพย์ กายมนุษย์ละเอียด หรือกายมนุษย์หยาบ ความงามจะแตกต่างกันลงไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นจะรู้ว่ากายงามหรือไม่งาม สวยหรือไม่สวย ต้องนำมาเทียบกับกายมาตรฐาน ที่มีอยู่ภายในตัวของเรานี้

* เหมือนอย่างในสมัยพุทธกาล พระนันทะ พุทธอนุชา กำลังจะอาวามงคลกับนางชนบทกัลยาณี แต่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเห็นอุปนิสัยแห่งพระอรหันต์ของท่านว่า ท่านสร้างบารมีมาเต็มเปี่ยมพร้อมที่จะเข้าถึงธรรมอยู่แล้ว พระพุทธองค์จึงปรารถนาจะไปรดน้ำนันทกุมารให้ได้บรรลุธรรมเข้าวันนั้น พระองค์จึงเสด็จเข้าไปปิ่นบาทในพระราชวัง แล้วให้นันทกุมารถือบาตรเสด็จตามพระองค์ไป

นันทกุมารกำลังจะเข้าพิธีแต่งงานอยู่แล้ว แต่เพราะความเกรงใจในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงถือบาตรเดินตามเสด็จไปจนถึงพระวิหารเชตวัน เมื่อพระบรมศาสดาตรัสถามอีกว่า "นันทะ เธอจะบวชหรือ" ด้วยความเกรงใจ นันทกุมารจึงทูลรับว่า "พระเจ้าข้า" พระองค์จึงให้บวช เมื่อบวชแล้ว ในใจก็ยังคงมีแต่นางชนบทกัลยาณี ท่านนึกถึงคำพูด

ของนางที่บอกว่า ให้รีบกลับมาเร็วๆ และก็นึกถึงความงามของนางที่หาใครเทียบได้ยาก ทำให้ไม่เป็นอันบำเพ็ญสมณธรรม พอคิดถึงนางหนักเข้าๆ ก็อยากจะลาสิกขา จึงตั้งใจว่า จะไปทูลลากับพระบรมศาสดา

พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงจับแขนพระนันทะ แล้วพาเหาะขึ้นไปบนเทวโลก ในระหว่างทาง พระองค์ได้เนรมิตนางลิงจุ่นตัวหนึ่ง หางด้วน หูขาด จมูกแหว่ง นั่งจับเจ้าอยู่บนตอไม้ที่ไฟไหม้ แล้วตรัสบอกให้พระนันทะจ่านางลิงจุ่นเอาไว้ให้ดี จากนั้นก็พาขึ้นไปดูเทพธิดาในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ซึ่งกำลังมาอุปัฏฐากทำวสัฏกะจอมเทพ

บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ท่านได้พบเทพธิดานางฟ้ามากมาย นี่ขนาดยังไม่ได้กายมาตรฐานเลย แต่ว่าสวยงามมาก ไม่มีข้อ ไม่มีปุ่ม ไม่มีปมเลย ผิวเกลี้ยงเกลา กลมกลิ้งไปหมด มีเครื่องประดับประดา มีรัศมี มีเสียงที่ไพเราะ มีกลิ่นหอม มีอิริยาบถที่งดงาม มีความสดชื่นอยู่ตลอดเวลา

ขณะที่พระนันทะกำลังเพลิดเพลิดกับการมองเทพธิดานางฟ้าบนสรวงสวรรค์อยู่นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสถามท่านว่า "นันทะ ระหว่างนางชนบทกัลยาณีกับนางอัปสร ประมาณ ๕๐๐ เหล่านี้ ใครจะมีรูปงามกว่ากัน น่าดูกว่ากัน" พระนันทะกราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ นางลิงจุ่น หางด้วน ที่นั่งจับเจ้าอยู่บนตอไม้เป็นเช่นไร นางชนบทกัลยาณีก็เป็นเช่นนั้น เพราะนางไม่สามารถจะเทียบกับนางอัปสรประมาณ ๕๐๐ เหล่านี้เลย แม้เพียงเศษเสี้ยวเดียวก็เทียบไม่ได้ พระเจ้าข้า" พระบรมศาสดาทรงกล่าวว่า "เอาเถิดนันทะ หากเธอปรารถนานางอัปสร ๕๐๐ เหล่านี้ ก็ให้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมเถิด" พอพระนันทะได้ยินเช่นนั้น ท่านก็ตั้งใจใหญ่ จึงรับปากพระพุทธองค์ว่า จะตั้งใจประพฤติพรหมจรรย์ให้เต็มที่ จากนั้น พระผู้มีพระ-

ภาคเจ้าก็นำพระนันทะกลับลงมาที่พระวิหารเซตวันเหมือนเดิม

พวกภิกษุพอทราบว่าคุณพระนันทะพระภาคดาของพระผู้มีพระภาคเจ้า ประพฤติพรหมจรรย์ เพราะปรารถนานางอัปสร ๕๐๐ จึงพากันล้อเลียนท่าน เมื่อท่านได้ยินเพื่อนสธรรมิกกล่าวล้อเลียนหนักเข้าๆ ก็เกิดความละอาย แล้วตั้งใจฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง จนจิตเป็นเอกัคคตา คั้นวันนั้น ท่านก็สามารถปฏิบัติธรรมเข้าถึงกายธรรมอรหัต ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

เมื่อเข้าถึงกายธรรมอรหัต ซึ่งเป็นกายมาตรฐานที่เป็นนิจจัง สุขัง อุตตาแล้ว ท่านก็หมดความอาลัย ทั้งในกายทิพย์ของเหล่าเทพอัปสร และกายของนางชนบทกัลยาณี เพราะเมื่อเทียบกันแล้ว กายธรรมนั้นล้ำเลิศประเสริฐกว่ามากมาย กายกองนัก

เพราะฉะนั้น กายมาตรฐานจริงๆ ก็คือ กายธรรมที่มีอยู่ในตัวของเราแหละ สวยงามกว่ากายใดๆ ทั้งหมดในภพทั้ง ๓ แล้วเราจะทราบได้อย่างไร ทราบได้เมื่อเราเข้าถึง ปฏิบัติให้เข้าถึงกายต่างๆ ไปตามลำดับ ตั้งแต่กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม และกายธรรม ถ้าเข้าถึงตลอดหมดทุกกายอย่างนี้ จะเห็นความแตกต่างกันได้อย่างชัดเจนทีเดียว

ความงามก็ดี ความรู้แจ้งหรือความฉลาดก็ดี ภูมิธรรมก็ดี กายมนุษย์หยาบ กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหมและกายอรูปพรหมเหล่านี้ผู้กายธรรมไม่ได้เลย กายธรรมนี้จะเป็นผู้รู้ที่แท้จริง รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดหมดเลย อย่างมนุษย์นั้นกว่าจะรู้อะไรก็ต้องใช้ความคิด การอ่าน การฟัง ถึงจะรู้ และก็ป็นความรู้ที่ไม่สมบูรณ์ บางทีก็ผิด บางทีก็ผิด

เมื่อเข้าไปถึงกายธรรมแล้ว จะรู้สึกเห็นถูกที่ เรียกว่า เป็นผู้รู้ เพราะว่าท่านปรารถนาชนิดเดียว กระตักจิตชนิดเดียว อยากรู้อะไรก็รู้เลย รู้เพราะ เห็น เห็นแจ้ง เห็นเพราะสว่าง ความสว่างบังเกิดขึ้นที่ไหน ความเห็นแจ้งก็บังเกิดขึ้นด้วยธรรมจักขุ ความรู้แจ้งด้วยญาณทัสสนะก็เกิดขึ้น รู้ได้รอบตัว เห็นได้รอบตัว แตกต่างจากการเห็นของกายมนุษย์ หยาบ

กายมนุษย์หยาบเห็นได้ที่ละด้าน จะเห็นข้างหน้าก็มองไปข้างหน้า เห็นไปได้อย่างมากที่สุด สายตา และที่ไกลๆ ก็เห็นไม่ค่อยชัดเจน

ส่วนกายธรรมนั้นจะใกล้จะไกลแค่ไหน เห็นชัดเจนเท่ากันหมด นอกจากนั้นยังเห็นไกลไปถึงในอดีตที่ผ่านมาแล้ว จนกระทั่งไปถึงในอนาคตอีกด้วย ทั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคต รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดหมดเลย นี่แหละคือกายธรรม

เพราะฉะนั้นกายธรรมนี้จึงเป็นกายมาตรฐาน ที่เป็นสรณะที่พึ่งที่ระลึกของพวกเราทั้งหลาย ให้ฝึก

ใจหมั่นฝนอบรมใจให้หยุดนิ่งกันตลอดเวลา อย่าให้ขาดในการปฏิบัติธรรม อย่าชี้เกี่ยวนั่งธรรมะ ฝึกหยุดฝึกนิ่งกันเข้าไปเรื่อยๆ ให้เข้าถึงดวงธรรมภายใน ถึงกายภายใน ถึงพระธรรมกายภายในให้ได้ เราจะได้ไปเปรียบเทียบกายต่างๆ ด้วยตัวของเราเองว่า เป็นอย่างไรหลวงพ่อดำนำมาเล่าเอาไว้ใหม่

แล้วจะได้ยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า ธรรมกายนี้แหละ สมบูรณ์ที่สุด เป็นกายอันเป็นอมตะ เทียงแท้ไม่แปรผัน เวลาเรามีทุกข์ท่านก็ช่วยให้เราพ้นทุกข์ ถ้ามีสุขแล้ว ก็เพิ่มพูนความสุขยิ่งขึ้นไป ใจของเราจะเป็นประดุจภาชนะอันบริสุทธิ์ ที่กว้างใหญ่ไพศาล ที่จะรองรับความรู้อันบริสุทธิ์จากผู้แจ้งภายใน ดังนั้น ให้ตั้งใจหมั่นทำใจให้หยุดนิ่งให้ได้เข้าถึงกายมาตรฐานคือพระธรรมกายกันทุกคน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
* มก. เล่ม ๕๗ หน้า ๑๘๐

อย่าลืม...
ติดตามข่าวสาร
งานบุญต่างๆ ได้จาก
www.dmc.tu
นะจ๊ะ

รายการยอดฮิต!

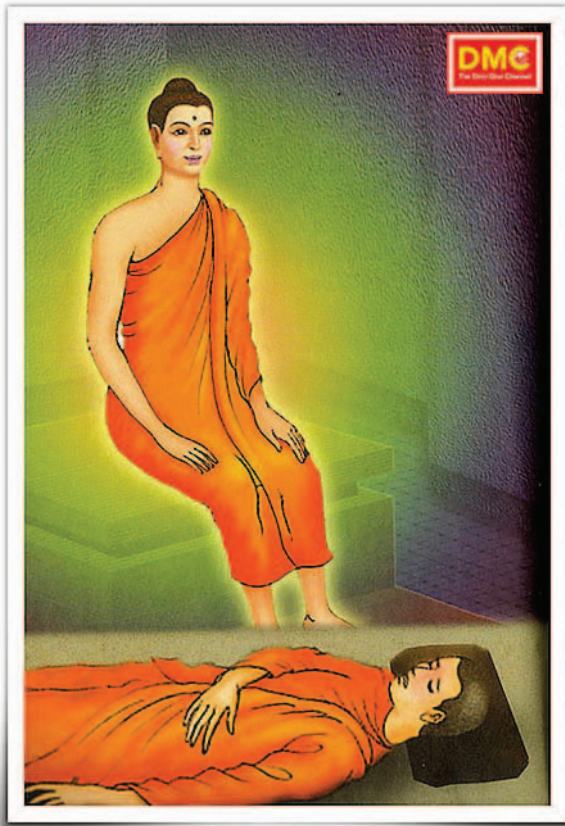
*** รายการทันโลกทันธรรม**
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

*** รายการข้อคิดรอบตัว**
รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

โพชฌงค์ 7 ทางสำเร็จสู่นิพพาน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี

ความขยันหมั่นเพียรเป็นทางมาแห่งความสำเร็จ เป็นวิริยบารมีที่นักปราชญ์บัณฑิตทั้งหลาย ต่างก็ประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมา โดยเฉพาะความเพียรในการขจัดกิเลสอาสวะออกจากใจ เป็นภารกิจหลักที่สำคัญของมนุษยชาติที่จะต้องทำ ยิ่งถ้าหากเพียรพยายามชำระกาย วาจา ใจ ให้สะอาดบริสุทธิ์มากมายเพียงใด เราจะมีโอกาสหลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามารได้มากเพียงนั้น ดังนั้น เราจึงต้องทุ่มเทจิตใจในการสร้างบารมี และเพียรพยายามเจริญสมาธิภาวนา เพื่อให้บรรลุมรรคผลนิพพาน

มีวาระพระบาลีกถาว่าไว้ใน กุณฑลียสูตร ว่า

“โพชฌงค์ ๗ อันบุคคลเจริญแล้ว กระทำให้มากแล้ว ย่อมยังวิชชาและวิมุตติ ให้บริบูรณ์ ภิกษุ

ในธรรมวินัยนี้ ย่อมเจริญสติสัมโพชฌงค์ อันอาศัยวิเวก อาศัยวิราคะ อาศัยนิโรธะ น้อมไปในจาคะคือการสละ เจริญธัมมวิจยสัมโพชฌงค์..เจริญวิริยสัมโพชฌงค์...เจริญปิตีสัมโพชฌงค์..เจริญปัสสัทธิสัมโพชฌงค์...เจริญสมาธิสัมโพชฌงค์..เจริญอุเบกขาสัมโพชฌงค์ อันอาศัยวิเวก อาศัยวิราคะ อาศัยนิโรธะน้อมไปในจาคะ โพชฌงค์ ๗ นี้อันบุคคลเจริญแล้ว กระทำให้มากแล้ว ย่อมยังวิชชาและวิมุตติให้บริบูรณ์ได้”

โพชฌงค์ คือ ธรรมะที่เป็นเหตุให้ตรัสรู้ ถ้าหากตั้งใจปฏิบัติตามหลักโพชฌงค์ ๗ ประการนี้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ จะเป็นเหตุให้ได้บรรลุวิชชาในทางพระพุทธศาสนาได้ ไม่ว่าจะเป็นวิชชา ๓ วิชชา ๘ อภิญญา ๖ จะทำให้หลุดพ้นจากอภิสวกิเลส ทั้งที่เป็นแบบเจโตวิมุตติ คือหลุดพ้นด้วยอำนาจจิตที่แน่วแน่เป็นหนึ่ง หลุดล่อนจากกิเลสอาสวะที่นอนเนื่องอยู่ในใจจนหมดสิ้น และปัญญาวิมุตติ คือหลุดพ้นด้วยอำนาจของปัญญาบริสุทธิ์ ที่รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในธรรมทั้งหลายทั้งปวง

เพราะฉะนั้น การที่เราประพฤติปฏิบัติธรรมกันเป็นประจำ และปรารถนาอยากเป็นผู้รู้แจ้งแทงตลอดในธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยากเป็นผู้เข้าถึงวิชชาและวิมุตติ ต้องหมั่นเจริญโพชฌงค์ ทั้ง ๗ ประการนี้ให้ครบถ้วนบริบูรณ์ ด้วยการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง พระพุทธองค์ได้ทรงอุปมาไว้ว่า กลอนเรือนยอดทั้งหมดยอมน้อมไปสู่ยอด น้อมไปสู่ยอด โอนไปสู่ยอด แม้ฉันใด ภิกษุผู้เจริญโพชฌงค์ ๗ กระทำให้มากซึ่งโพชฌงค์ ๗ ย่อมเป็นผู้ที่น้อมไปสู่นิพพาน น้อมไปสู่นิพพาน โอนไปสู่นิพพาน ฉะนั้นเหมือนกัน

วิธีการเจริญโพชฌงค์ หลวงปู่วัดปากน้ำ
ภาสีเจริญท่านได้สอนเอาไว้ว่า ตั้งแต่

สติสัมโพชฌงค์ เราก็ต้องเป็นคนไม่ปล่อย
สติ เอาสติหนึ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ตรง
ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ตั้งสติ
ตรงนั้น ทำใจให้หยุดนิ่ง ไม่หยุดเป็นไม่ยอมเลิก
ทำให้หยุดไม่ปล่อยทีเดียว ทำจนกระทั่งใจหยุดได้
จึงจะเป็นตัวสติสัมโพชฌงค์ เมื่อทำใจหยุดตรงนั้น
ไม่ปล่อยสติ ระวังใจหยุดเอาไว้ นั่ง นอน ยืน เดิน ก็
เอาใจมาหยุดไว้ตรงกลางไม่ให้ปล่อย สติของเราจะ
บริบูรณ์เป็นมหาสติ

ธัมมวิจยสัมโพชฌงค์ คือเมื่อสติควบคุมใจ
ให้หยุดนิ่งอยู่ในกลางกายได้หนึ่งสนิทดีแล้ว ไม่ว่าจะ
จะเป็นความดีหรือความชั่วเล็ดลอดเข้ามา ก็ทำใจ
ให้หยุดนิ่งเอาไว้ ใจหยุดระวังไว้ไม่ให้ปล่อย สิ่งไหน
ที่ไม่ดี เข้ามาในใจ ก็พิจารณาเห็นว่า สิ่งนั้นเป็น
บาปอกุศล ก็เว้นให้ห่างเสีย สิ่งใดเป็นกุศลธรรม
ก็เลือกลงมือปฏิบัติให้รู้แจ้งเห็นจริง การสอดส่อง
ธรรมะทั้งฝ่ายดีและไม่ดี ท่านเรียกว่าธัมมวิจยสัม-
โพชฌงค์

วิริยสัมโพชฌงค์ คือเพียรรักษาใจให้หยุด
ให้นิ่ง ไม่ให้เคลื่อนออกนอกศูนย์กลางกาย ไม่ไป
ยินดียินร้าย ความยินดียินร้ายเป็นอกิษณาโทมนัส
เมื่อเล็ดลอดเข้าไป ก็ทำใจของเราหยุดนิ่งได้ไม่
สนิท ทำให้ใจวอกแวก เพราะฉะนั้นต้องมีความ
เพียรกล้ากล้า รักษาไว้ให้หยุด จึงจะชื่อว่าวิริยสัม-
โพชฌงค์

ปิติสัมโพชฌงค์ เมื่อใจหยุดนิ่งถูกศูนย์ถูก
ส่วนดีแล้ว ส่วนใหญ่ครั้งแรกๆ นักปฏิบัติธรรมมัก
จะรู้สึกดีอกดีใจ ลิงโลดใจ เมื่อเกิดปิติแผ่ซ่านขึ้น
มา ทั้งที่เป็นปิติซาบซ่านทำให้ขนลุกชูชัน หรือปิติ
จนเหมือนจะเหาะจะลอยได้ จนไม่สามารถข่มเอาไว้
ไว้ได้ เพราะไม่เคยเจอประสบการณ์ภายในอย่างนี้

มาก่อน แต่ครั้งต่อไป ถ้าหากข่มปิติเอาไว้ ให้อยู่ใน
กลางของหยุดในหยุดอย่างเดียว ใจหยุดที่ปิตินั้น
โดยไม่เคลื่อนจากศูนย์กลางกายเลย นั่นแหละถึง
จะเป็นปิติสัมโพชฌงค์

ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์ ปัสสัทธิ แปลว่า สงบ
ระงับ ยิ่งใจหยุดในหยุด นิ่งในนิ่งหนักเข้าไป ไม่มี
ถอนถอย ก็ยิ่งทำให้ใจสงบระงับจากกิเลสอาสวะ
ระงับจากความฟุ้งซ่านรำคาญใจที่เกิดจากอารมณ์
ภายนอก กิเลสอาสวะเข้ามาปนเป็นไม่ได้ ใจปัก
แน่นอยู่ในกลาง แล้วหยุดในหยุดกลางของกลาง
เรื่อยไป ให้นิ่งแน่นเอาไว้

สมาธิสัมโพชฌงค์ เป็นองค์ที่จะทำให้ได้ตรัสรู้
มรรคผลนิพพานที่สำคัญอีกประการหนึ่ง สมาธิ
จะเป็นโพชฌงค์ได้ ก็ต่อเมื่อรักษาใจให้หยุดให้
นิ่งได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อใจหยุดนิ่งอย่างสบายๆ
สม่ำเสมอ จนกระทั่งหยุดได้สนิทสมบูรณ์นั้นแหละ
ถึงจะเรียกว่าสมาธิสัมโพชฌงค์

อุเบกขาสัมโพชฌงค์ พอทำสมาธิหนักเข้าไป ใจ
จะนิ่งเฉย เป็นกลางๆ ไม่ยินดียินร้ายในสุขและทุกข์
และก่อเกิดเป็นพลังใจอยู่ในลึกๆ พิจารณาเห็น
ธรรมต่างๆ เกิดขึ้นด้วยใจที่เป็นกลางๆ นี้ท่านเรียก
ว่า อุเบกขาสัมโพชฌงค์ อุเบกขาธรรมจะทำให้
สมปรารถนา เข้าถึงธรรม และแตกฉานในธรรมะ
อันละเอียดลึกซึ้งของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้

องค์ธรรม ๗ ประการเหล่านี้ รักษาไว้ให้อยู่ใน
ใจ หมั่นตรึกหมั่นตรอง หมั่นพิจารณาบ่อยๆ อย่าให้
เลอะเลือนไป ทำจนเป็น ภาวิตา พหุลีกตา คือทำซ้ำ
แล้วซ้ำอีกทำให้มากขึ้นไปเรื่อยๆ จะได้เป็นไปเพื่อ
อภิญญา นิพพานาย เพราะที่เราลงทุนลงแรงทำ
ไปนั้น ก็เพื่อให้ได้อภิญญาความรู้ยิ่ง รู้พร้อม เพื่อ
ให้ได้พระนิพพาน ซึ่งเป็นความสงบระงับจากกิเลส
อาสวะทั้งปวง มีแต่สุขล้วนๆ ไม่มีทุกข์เจือปนเลย

ท่านยกตัวอย่างผู้ที่ได้ฟังโพชฌงค์ และได้เจริญจนชำนาญเป็นวิธีแล้ว หากเกิดโรคภัยไข้เจ็บอะไรขึ้นมา ก็อธิษฐานจิตให้โรคนั้นมลายหายสูญไปได้ด้วยอานุภาพพระปริตร

* เหมือนในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถเจ้าทรงเห็นในข่ายพระญาณว่า ขณะนี้พระโมคคัลลานะกับพระมหากัสสปะ กำลังอาพาธได้รับทุกขเวทนาอย่างหนัก ไม่มียารักษา พระองค์จึงเสด็จเข้าไปเยี่ยมถึงที่พักของพระเถระทั้งสองรูป ทรงไต่ถามอาการป่วย จากนั้นก็ได้แสดงโพชฌงค์ทั้ง ๗ ให้พระมหาเถระได้สดับ ทรงเริ่มตั้งแต่ โพชฌงค์ สติ สงฆาโต ธมฺมานํ วิจโยฯ ทรงเจริญพระปริตรเรื่อยไป แล้วก็ตรัสว่า เอเตน สจฺจวชฺเชน โสตุถิ เต โหตุสพฺพทา ด้วยอำนาจสัจจวาจา นี้ ขอความสุขสวัสดิจงบังเกิดมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อเทอญ

พระมหาเถระทั้งสองรูปปลื้มใจตามกระแสพระธรรมเทศนา ทำหยุดในหยุด นิ่งในนิ่งเข้าไปเรื่อยๆ เมื่อพระองค์ทรงแสดงโพชฌงค์ทั้ง ๗ จบลง ความทุกข์ทรมานที่เกิดจากโรคภัย ก็หายไปเป็นอัศจรรย์ แม้กระทั่งบางครั้ง พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงพระประชวร พระองค์ทรงรักษาด้วยการให้พระจันทเถระสวดโพชฌงค์ปริตรให้ฟัง เมื่อสวดจบ อาการประชวรของพระพุทธรองค์ก็หายไปเป็นอัศจรรย์เหมือนกัน นี่ก็คือการใช้ธรรมโอสถรักษาอาการเจ็บไข้ได้ป่วยในสมัยอดีต ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้ผลดีเยี่ยม เพราะฉะนั้น ตั้งแต่โบราณมา ชาวพุทธเราจึงนิยมอาราธนานิมนต์พระสงฆ์ไปเจริญพระปริตรที่บ้าน เพื่อขจัดความชั่วร้ายวิบัติต่างๆ ออกจากบ้าน ให้เหลือไว้แต่สิ่งที่เป็นสิริมงคล

ในสมัยก่อน หลวงปู่ดปากน้ำ ท่านอาศัยอานุภาพโพชฌงค์ปริตรและวิชาธรรมกาย รักษาโรคภัยไข้เจ็บให้หายได้จนเป็นที่เลื่องลือ เป็นการรักษาโดยไม่ต้องใช้หยูกยา อำนาจพุทธมนต์มีความศักดิ์สิทธิ์และทรงอานุภาพอย่างนี้ทีเดียว

ขจัดโรคภัยให้มลายหายสูญไปได้ และนอกจากนี้ ถ้าหากตั้งใจเจริญโพชฌงค์เป็นประจำไม่ให้อาต ผู้เจริญเองจะเป็นผู้มีอานุภาพ มีฤทธิ์มีเดชได้เหมือนกัน เหมือนที่พระพุทธรองค์ตรัสว่า "ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย โพชฌงค์ ๗ ประการนี้ อธิษฐานเจริญแล้ว ทำให้มากแล้ว ย่อมยังวิชชา ๓ ประการให้บริบูรณ์ โพชฌงค์ ๗ ประการ คือ สติสัมโพชฌงค์ ธัมม-วิจยสัมโพชฌงค์ วิริยสัมโพชฌงค์ ปิติสัมโพชฌงค์ ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์ สมาธิสัมโพชฌงค์ อุเบกขาสัมโพชฌงค์"

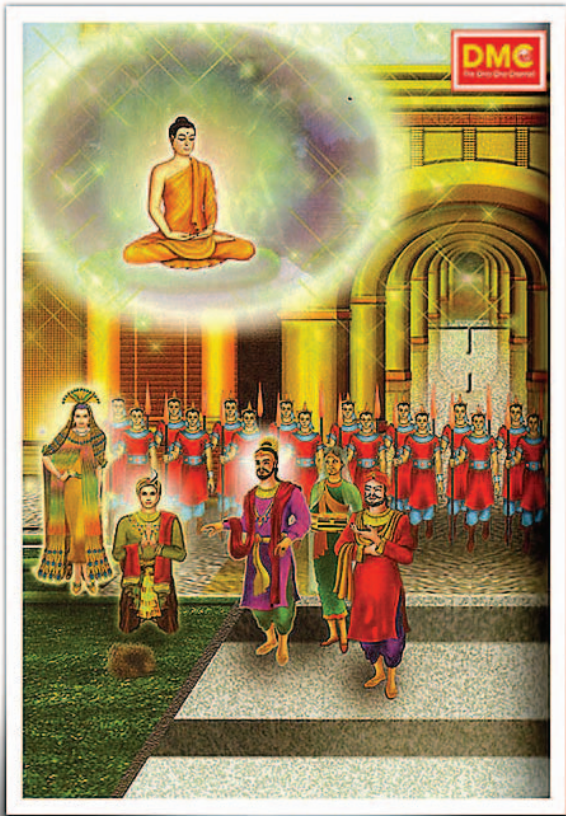
ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย โพชฌงค์ ๗ ประการนี้แล อธิษฐานเจริญแล้ว ทำให้มากแล้ว ย่อมยังวิชชา ๓ ประการให้บริบูรณ์ คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้ ย่อมระลึกถึงชาติในหนหลังได้ คือ ระลึกได้หนึ่งชาติบ้าง สองชาติบ้าง ฯลฯ ย่อมระลึกถึงชาติก่อนได้เป็นอันมาก พร้อมทั้งอาการ พร้อมทั้งอุเทศ ย่อมเห็นหมู่สัตว์ทั้งที่กำลังจุติ กำลังอุปบัติ เลว ประณีต มีผิวพรรณดี มีผิวพรรณทราม ได้ดี ตกยาก ด้วยทิพยจักขุอันบริสุทธิ์ล่องจักรมุขมนุษย์ ฯลฯ ย่อมรู้ชัดซึ่งหมู่สัตว์ ผู้เป็นไปตามกรรม ย่อมทำให้แจ้งซึ่งเจโตวิมุตติ และปัญญาวิมุตติอันหาอาสวะมิได้ โพชฌงค์ ๗ ประการนี้แลอธิษฐานเจริญแล้ว ทำให้มากแล้ว ย่อมยังวิชชา ๓ ประการนี้ให้บริบูรณ์"

ดังนั้น ให้หมั่นเจริญโพชฌงค์ตามที่หลวงพ่อดีกกล่าวมาแล้ว ซึ่งวิธีปฏิบัติง่ายๆ ก็คือ ให้หมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอ ประคองใจให้หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อยู่ตลอดเวลา โดยมีสติ สบาย สม่่าเสมอ ทำอย่างนี้ โพชฌงค์ ๗ ประการของเราจะบริบูรณ์มากขึ้นเรื่อยๆ เพราะธรรมทั้ง ๗ ประการนี้ ประมวลลงในหยุดกับนิ่งนี้แหละ หยุดเป็นตัวสำเร็จ แล้วในไม่ช้า เราจะได้เข้าถึงพระธรรมกายกันทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
* มก. เล่ม ๓๐ หน้า ๒๒๒

กุสโลบายในการเข้าถึงพระรัตนตรัย

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเข้าถึงและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกายธรรมอรหัต ทรงเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว เป็นผู้บริสุทธิ์หลุดพ้นแล้วจากอาสวกิเลสกิจที่จะทำยิ่งกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว ในฐานะที่พวกเราเป็นสาวกของพระพุทธองค์ จะต้องดำเนินรอยตามพระองค์ ด้วยการใช้เวลาที่เหลืออยู่อย่างจำกัดนี้ สร้างบารมีทำความดีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ให้เกิดขึ้น เพราะเรายังมีกิจที่จะต้องทำให้รู้แจ้งให้ได้ว่า เราเกิดมาจากไหน มาทำไม อะไรคือเป้าหมายของชีวิต และจะไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร ดังนั้น เราจึงควรหมั่นฝึกฝนอบรมจิตใจของเราให้หยุดนิ่ง จนกระทั่งเข้าถึงผู้รู้แจ้งภายในคือพระธรรมกายให้ได้

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน มหา-
ปรินิพพานสูตร ว่า

"ดูก่อนอานนท์ สังเวชนียสถาน ๔ แห่งเหล่านี้ เป็นที่ควรเห็นของกุลบุตรผู้มีศรัทธา คือ ๑.สถานที่พระตถาคตประสูติ ๒.สถานที่ตรัสรู้ของพระตถาคตเจ้า ๓.สถานที่ยังธรรมจักรอันยิ่งยวดให้เป็นไป และ ๔.สถานที่เสด็จดับขันธปรินิพพาน ด้วยอนุภาติเสสนิพพานธาตุ ดูก่อนอานนท์ สังเวชนียสถาน ๔ แห่ง เหล่านั้นแล เป็นที่ควรเห็นของกุลบุตรผู้มีศรัทธา"

เป็นที่ทราบกันดีว่า ไม่ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะทรงมีพระชนมชีพอยู่หรือดับขันธปรินิพพานแล้วก็ตาม หากบุคคลมีจิตใจเลื่อมใสเสมอเหมือนกับที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ ผลนั้นไม่แตกต่างกัน เพราะพระพุทธเจ้าทรงมีอนุภาพอันไม่มีประมาณ ดังนั้น ก่อนจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน พระพุทธองค์จึงตรัสบอกถึงสถานที่ที่ควรเคารพบูชา และเป็นทางมาแห่งมหากุศล ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีปรากฏอยู่ที่ประเทศอินเดียและเนปาลเป็นต้น สาธุชนจากต่างประเทศทั่วโลก ผู้เลื่อมใสในพระพุทธองค์ ต่างก็เดินทางไปแสวงบุญกัน เพื่อสักการบูชาสังเวชนียสถานทั้ง ๔ แห่ง บ้างก็ไปสวดมนต์ นั่งสมาธิ บ้างก็ไปเดินเวียนประทักษิณ เพื่อระลึกนึกถึงพระปัญญาธิคุณ พระบริสุทธิคุณ และพระมหากรุณาธิคุณของพระบรมศาสดา

* ในสมัยพุทธกาล พระบรมศาสดาได้เสด็จไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อสงเคราะห์เหล่าเวไนยสัตว์ชาวกรุงสาวัตถีตั้งถือของหอมระเบียบดอกไม้ไปที่วัดพระเชตุวัน เพื่อนอบน้อมพระพุทธองค์ แต่เมื่อไม่มีโอกาสได้กราบพระพุทธเจ้า ก็พากันนำเครื่องสักการะ ไปวางไว้ที่ประตูพระคันธกุฎี

ท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีได้นำเรื่องนั้นไปบอก

ท่านพระอานนท์ ให้ช่วยไปกราบทูลพระพุทธเจ้าว่า เมื่อพระผู้มีพระภาคไม่ได้ประทับอยู่ที่พระวิหารสาธุชนจะบูชาพระองค์ได้อย่างไรบ้าง พระบรมศาสดาก็ทรงตรัสให้บูชาพระเจดีย์ซึ่งมี ๓ อย่าง คือ พระธาตุเจดีย์ ได้แก่ เจดีย์ที่ใช้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ บริโภคเจดีย์ หมายถึง สิ่งของหรือสถานที่ที่พระพุทธเจ้าทรงเคยใช้สอยหรือบริโภค เช่น บาตร จีวรและเครื่องอัฐบริวาร และอุทเทสิกเจดีย์ หมายถึงเจดีย์ที่สร้างอุทิศพระพุทธเจ้า เช่น พระพุทธรูป รวมถึงต้นพระศรีมหาโพธิ์ด้วย

พระอานนท์ทูลถามว่า "เมื่อพระองค์ทรงเสด็จไปที่อื่น พุทธบริษัททั้ง ๔ จะสร้างเจดีย์ทั้ง ๓ นี้ เพื่อเป็นการเจริญพระพุทธคุณได้ไหม พระเจ้าข้า" พระบรมศาสดาทรงตอบว่า สำหรับธาตุเจดีย์ยังไม่อาจทำได้ในตอนี้ เพราะธาตุเจดีย์จะมีได้เวลาที่พระพุทธเจ้าดับขันธปรินิพพานแล้ว ส่วนต้นพระศรีมหาโพธิ์ ที่พระพุทธองค์อาศัยเป็นที่ตรัสรู้ นับเข้าเป็นอุทเทสิกเจดีย์ สาธุชนสามารถกราบไหว้รำลึกถึงพระคุณและอานุภาพอันไม่มีประมาณของพระพุทธเจ้าได้

เพราะฉะนั้น ในสมัยพุทธกาลพุทธศาสนิกชนยังไม่ได้ทำการปั้นพระพุทธรูปหรือพุทธปฏิมากร เพราะทุกคนยังสามารถจดจำพระพักตร์อันผ่องใสหรือพระสุรเสียงอันไพเราะของพระองค์ในครั้งที่ทรงแสดงธรรมได้อยู่ ทั้งถ้อยคำ อากัปภิกิริยาที่พระองค์แสดงออกมานั้น ยังตราตรึงอยู่ในใจของพุทธบริษัททั้งหลาย จึงยังไม่คิดที่จะทำรูปเหมือนของพระองค์ขึ้นมา แต่หากไม่สามารถกราบพระพุทธเจ้าด้วยกายเนื้อ ก็จะมีมณฑุชาติต้นพระศรีมหาโพธิ์ซึ่งเป็นโพธิสถานแห่งการตรัสรู้ธรรม ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของพระองค์

เพราะฉะนั้น ท่านพระอานนท์จึงขออนุญาตนำต้นโพธิ์มาปลูกไว้ที่วัดพระเชตุวัน เพื่อเป็นเครื่องรำลึกถึงพระพุทธเจ้า ครั้นได้รับพุทธานุญาตว่า

“ดีแล้วอานนท์ เธอจงปลูกเถิด เมื่อเป็นเช่นนั้น ในวัดพระเชตุวันจักเป็นดังพระตถาคตประทับอยู่เป็นนิตย์” ท่านไปขอร้องให้พระโมคคัลลานะเหาะไปนำเมล็ดโพธิ์จากโพธิสถานมาให้ เพื่อเอาไปปลูกถวายเป็นพุทธรูปบูชา พระโมคคัลลานะเหาะไปยังโพธิสถาน เอาชายจีวรรับเอาผลที่สุดซึ่งหล่นลงจากขั้วแล้วนำมามอบให้ท่านพระอานนท์

พระอานนท์เระบอกพระเจ้าปเสนทิโกศลและเจ้าภาพผู้อุปถัมภ์ ให้มาช่วยกันประกอบพิธีปลูกต้นโพธิ์ที่ใกล้ประตูวัดพระเชตุวัน ครั้นพระเจ้าปเสนทิโกศลได้สดับข่าวการปลูกต้นโพธิ์ ก็เสด็จมาเป็นประธานในการปลูกต้นโพธิ์ พร้อมด้วยบริวารฝ่ายอนาถบิณฑิกเศรษฐี มหาอุบาสิกาวิสาขา และผู้มีศรัทธาอื่นๆ ได้เดินทางมาร่วมปลูกต้นโพธิ์กันอย่างคับคั่ง

เมื่อถึงเวลาประกอบพิธี พระราชาทรงมอบหมายให้ท่าน อนาถบิณฑิกเศรษฐีเป็นตัวแทนในการปลูก เศรษฐีได้รวบรวมเปลือกตมที่มีกลิ่นหอมแล้วฝังเมล็ดโพธิ์ไว้ในเปลือกตม พอเมล็ดโพธิ์พ่นมือมหาเศรษฐี เหตุอัศจรรย์ได้บังเกิดขึ้น คือสายตาทुकข์ของมหาชน ได้เห็นลำต้นโพธิ์ประมาณเท่าองุ่น สูงห้าสิบศอก แตกกิ่งใหญ่หักงอ ยื่นออกไปในทิศทั้งสี่และทิศเบื้องบน กิ่งละห้าสิบศอก และยังเป็นต้นไม้ที่ใหญ่กว่าต้นไม้ทุกชนิดที่มีในวัดพระเชตุวัน

พระราชารับสั่งให้เอาหม้อทองคำและหม้อเงิน ๘๐๐ หม้อใส่น้ำหอมจนเต็ม ประดับด้วยดอกบัวเขียว สูงขึ้นมาหนึ่งศอก ตั้งเป็นแถวล้อมรอบต้นมหาโพธิ์ แล้วรับสั่งให้ทำแท่นลำเร็วด้วยรัตนเจ็ด โปรรายผสมทอง สร้างกำแพงล้อมรอบ ทำซุ้มประตูลำเร็วด้วยรัตน ๗ จากนั้นมหาชนได้ทยอยกันมาเพื่อสักการบูชาต้นพระศรีมหาโพธิ์กันมากมาย เมื่อพระบรมศาสดาเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว มหาชนนำเอาต้นโพธิ์ไปเพาะปลูก

ที่บ้านเกิดตัวเอง มีการสืบทอดความเลื่อมใสมา ถึงยุคปัจจุบัน ที่มีการสักการะต้นโพธิ์พุทธรักษาทั่วโลก ด้วยจิตที่เลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้าเพราะปรารถนาค้นพระศรีมหาโพธิ์นั้นด้วยจิตที่เลื่อมใส เมื่อละโลกไปแล้ว ทำให้มีสุคติโลกสวรรค์เป็นที่ไปกัน มากมาย

หลังพุทธปรินิพพานได้ไม่นาน พุทธศาสนิกชน ผู้มีจิตเลื่อมใสในพระรัตนตรัย นอกจากจะบูชาต้นโพธิ์แล้ว ก็ได้พร้อมใจกันจัดสร้างพระธาตุเจดีย์ หรือพระสถูปเจดีย์ขึ้น เพื่อเป็นการสักการบูชา พระพุทธองค์ พระสถูปเจดีย์ที่สร้างในแต่ละยุค แต่ละสมัยนั้น ล้วนเป็นไปเพื่อให้บุคคลผู้มีศรัทธา ในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มาเคารพสักการะกราบไหว้บูชา จะได้เป็นทางมาแห่งมหากุศลอันยิ่งใหญ่ และถือว่าเป็นศูนย์รวมใจของพุทธศาสนิกชนอีกด้วย บ้านเมืองไหนมีพระสถูปเจดีย์ประดิษฐานอยู่ ความสงบร่มเย็นจะบังเกิดขึ้น เพราะพระเจดีย์เป็น สิ่งที่จะคอยยกใจให้สูงขึ้นจากอภิสวาทกิเลส เป็นสิ่ง เตือนใจไม่ให้คิด พุด ทำ อุกุศลทั้งหลาย

ความเลื่อมใสในพระพุทธเจ้านี้ นับเป็นสุดยอดของความเลื่อมใสทั้งหมด เพราะพระพุทธรูปองค์มีอานุภาพไม่มีประมาณ เมื่อบุคคลเลื่อมใสในวัตถุที่ควรเลื่อมใส ผลนั้นจึงส่งให้ไปสู่สุคติภพ ในยุคปัจจุบัน นอกจากจะมีต้นพระศรีมหาโพธิ์แล้ว เรายังมีพระธาตุเจดีย์ ซึ่งประดิษฐานอยู่ตาม พุทธสถานต่างๆ หลายแห่งทั่วโลก รวมถึงเจดีย์ ในประเทศไทยของเราก็มีอยู่ทั่วไป เมื่อสาธุชนไป กราบไหว้ด้วยจิตที่เลื่อมใส จะได้อานิสงส์เหมือนกัน ดังพุทธพจน์ที่กล่าวว่า “ชนเหล่าใดเทียวจาริก ไปยังเจดีย์ มีจิตเลื่อมใสในพระตถาคต ครั้นทำ กาละแล้ว ชนเหล่านั้นทั้งหมด เบื้องหน้าแต่ตาย เพราะกายแตก จักเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์” ดังนั้น ยามใดที่เราอยากกราบไหว้พระบรมศาสดา เราจะ ตรีภระลึกถึงพระในตัวหรือไปกราบนมัสการพระ-

เจดีย์ก็ได้ พร้อมกับสวดสรรเสริญพระพุทธรูป และเจริญพุทธานุสถิติมีพระพุทธรูปเจ้าเป็นอารมณ์ นี้ก็เป็นทางมาแห่งบุญใหญ่ของเราทุกคน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบุญย์ ธรรมชโย)

* มก. เล่ม ๖๐ หน้า ๒๖๗

ในการทำสิ่งที่ดีที่สุดนั้น

เราจะรอคอยความพร้อม
ทุกอย่างก่อนไม่ได้
เพราะความพร้อมต่างๆ ในโลกนี้
ยังไม่มี มีแต่เราต้องสร้าง
ความพร้อมขึ้นมา
(พระเทพญาณมหามุนี)

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อบ
ที่เคารพอย่างสูงครับ

ผมชื่อ คมสันต์ ชุนเจริญ หรือ เบ็นซ์ ครับ ทำ
ธุรกิจ โรงพิมพ์ ชื่อ พงศ์พัฒนการพิมพ์ ครับ

หลวงพ่อบครับ พุดแล้วมันเศร้า เพราะก่อนผม
เข้าวัด ธุรกิจโรงพิมพ์ติดหนี้หลายล้านบาทเลยครับ
หน้าซำยังติดหนี้มานานเกือบ 30 ปี เรียกได้ว่า..ติด
แบบมาราธอน โดยไม่มีวี่แววว่าจะหลุดหนี้ได้เลย
ครับ แต่ผมก็ไม่คิดจะหนี ไม่คิดจะย้าย จนกระทั่งปี
2551 ซึ่งเป็นปีที่หล่อหลวงปู่องค์ที่ 5 อาโกวผม
คุณรัตนภรณ์ ชุนหรัสมิ์

ซึ่งเป็นแชมป์บุญสร้างพระและแชมป์
เวิลด์เปค ได้เป็นกัลยาณมิตรชวนผมเข้าวัด และ
แนะนำให้ผมอธิษฐานขอหลวงปู่ ซึ่งไม่เชื่อก็ต้อง
เชื่อครับ หลังอธิษฐานได้ไม่นาน ก็มีคนโทรมา
ติดต่อขอซื้อบ้านหลังที่ผมประกาศขายอยู่นาน
ถึง 3 ปี แล้วยังขายไม่ได้ ทำให้งานนี้ผมได้เงินมา
สร้างองค์พระไป 83 องค์ และหลังจากสร้างองค์
พระเสร็จ ก็มีปาฏิหาริย์เกิดแบบจะๆ คือ ธุรกิจโรง-
พิมพ์กลับมีกำไรเข้ามาในระดับล้านอย่างคาดไม่ถึง
ทำให้ผมสามารถปลดหนี้สินทั้งหมดที่ติดหนี้มา
นานเกือบ 30 ปีได้เป็นอัศจรรย์ แถมสร้างองค์พระ
เพิ่มเป็น 111 องค์ทันที และหลังจากนั้นก็กิจการก็ดี
ขึ้นเรื่อยๆ

จนปี 2554 ผมสามารถมีเงินเป็นประธาน
กองกฐินครั้งแรกในชีวิตที่ 1 M ผมรู้สึกปลื้มมาก
เลยครับ อีกทั้งยังมีเงินเหลือมาขยายกิจการต่ออีก
และช่วงนั้นเองครับ...ผมก็ไม่ได้มาทำบุญกับวัดอีก
เลย เพราะมัวแต่ไปเรียนการตกแต่งร้านตามหลัก

กัลฯ คมสันต์ ชุนเจริญ

ฮวงจุ้ยกับซินแสท่านหนึ่ง เพื่อเอามาตกแต่งร้าน
ของตัวเอง เพราะเชื่อมั่นเหลือเกินว่า..ถ้าทำตาม
หลัก ฮวงจุ้ยแล้ว จะทำให้รวยแรงกว่าเดิมแน่ๆ แต่
ที่ไหนได้ครับ พอดตกแต่งเสร็จ ปรากฏว่า..อยู่ไปๆ
ทุนเริ่มหาย กำไรเริ่มหด รายรับลดลงฮวบฮาบ จน
ผมมีเงินไปเลยครับ อีกทั้งยังติดลบจนกลับไปเป็น
หนี้ขึ้นมาใหม่ เล่นเอาผมเสียเซ็ลฟ์ไปเลย จนเกิด
อาการงง

จากนั้นผมก็ได้สติถูกคิดขึ้นมาว่า..หรือว่าเรา
ห่างบุญ?? และทันใดนั้น ผมจึงไม่รอช้า รีบกลับลำ
หวนกลับมาทำบุญกับวัดใหม่ แล้วยังมาช่วย

กัลฯ รัตนภรณ์ ชุณหรัศมิ์

งานวัดถี่มากขึ้น มาช่วยเป็นอาสาสมัคร และด้วย
ผลบุญนี้ เลยทำให้กิจการพลิกพลิกฟื้นขึ้นอีกครั้ง
จนกระทั่งปี 2556 ปีที่หล่อหลวงปู่องค์ที่ 7 สำเร็จ
ทุกอย่าง..ช่างแปลกตรงที่ ขณะที่ผมเพิ่งเขียน
ใบปวารณาว่าจะเป็นประธานกองกฐิน 1 M ไป
หมาดๆ ก็เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้นกับธุรกิจทันทีครับ คือ
มีงานเข้า..ทำให้ได้กำไรมากกว่า 300% อย่างเหลือ
เชื่อ จนผมมีเงินทำบุญทุกบุญ และเป็นประธาน
กองกฐินได้มากกว่าที่ปวารณาไว้รวมแล้ว 3 M และ
พอทำเสร็จก็พลิกพลิกอีกตลบครับ คือ ธุรกิจมีกำไร
เข้ามาอย่างทะลักทะลวงจนใช้หนี้สินได้หมด

และพอใกล้จะถึงการทอดกฐินปี 2557 ผมแค่คิด
จะมาปิดกองก่อนกำหนดที่ 1 M ก็เกิดเหตุอัศจรรย์
ขึ้นทันควันเลยครับ คือ โรงพิมพ์ได้รับรางวัลจาก

การชนะการประกวดสิ่งพิมพ์ในระดับประเทศแบบ
เหลือเชื่อ จนผมต้องรีบหอบเงินมาปิดกองไปด้วย
ความปลื้มมากๆ และพอวันที่ 10 ตุลาคมที่ผ่านมา พอ
ผมได้มาฟังคุณอนันต์พูด ผมตื่นตื่นมากจนต้อง
เขียนใบปวารณาเพิ่มอีก 1 M ทันที ทั้งๆ ที่ยังไม่มี
เงินเลยครับ แต่พอหลังจากนั้นเพียงวันเดียว ผมก็
ขายคอนโดได้เงินมาปิดอีกกองสำเร็จเป็นอัศจรรย์
ครับ

สุดท้ายนี้..ผมอยากจะทำบอกหลวงพ่อบุคคลที่รัก
และเป็นสุดยอดไอดอลของผมว่า..ผมไม่ขออะไร
มากครับ นอกจากอยากขอพรจากหลวงพ่อบอกว่า
"เป็นชั่งจรรยา" เพราะผมชอบประโยคนี้นี้มากครับ

กัลฯ มนัส และคุณบุญคู่บารมี กัลฯ ประไพ จิตวิธมนากร

กราบนมัสการพระเจ้าคุณหลวงพ่อบุญ
ที่เคารพอย่างสูงครับ

กระผมชื่อ มนัส ส่วนदारlingค์ของผมชื่อ
ประไพ จิตวิธมนากร เจ้าของบริษัท ที.เอ็ม.เอส.
เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด ขายและติดตั้งอุปกรณ์ทาง
วิศวกรรม เช่น เครื่องชั่งน้ำหนักรถบรรทุกครับ

หลวงพ่อบุญครับ..กว่าผมจะมาเป็นเจ้าของ
กิจการไม่ใช่เรื่องง่ายเลยนะครับ เพราะการทำ
ธุรกิจนี้ มีแต่เรื่องปวดหัว หนักซ้ำถ้าไม่มีบุญ “ก็จะ
ต้องเจอ 3 จอ” ครับ คือ ยิ่งทำก็ยิ่งจน ต่อมาก็เจ๊ง
และสุดท้ายก็ต้องมานั่งจ้อย ซึ่งผมก็เกือบไปแล้ว
ครับ คือ ในช่วงปี 2541 ผมมีหนี้เกือบ 10 ล้าน

๓๒

บาท แม้จะมีหนี้ แต่ผมก็พยายามเจียดเงินส่วน
หนึ่งในระดับ S มาเป็นประธานกองกฐินทุกปีนับ
ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา เพราะบุญกฐินไม่ใช่บุญ
เล็กๆ และที่สำคัญผมเชื่อว่า..คนเราจะรวยและ
หลุดหนี้ไม่ได้..ถ้าไม่มีบุญ และพอทำอย่างนี้..ธุรกิจ
ก็กระเตื้องขึ้นจริงๆ แต่ก็ยังไม่ถึงกับหือหวาอะไร
เพราะธุรกิจยังประสบปัญหาหนัก คือ ลูกค้ายังแค้น
งานเยอะ กว่าจะได้เงินก็ค้างเหลืองสาหัสอย่างกับ
ไปรบมา รวกับศึกลาบเลือดเลยครับ

จนกระทั่งปี 2551 พอครบคร้วผมทราบว่า
จะมีการทอดกฐินหล่อหลวงปู่องค์ที่ 5 ทุกคนก็รวม
พลังใจฮึดสู้ และตกลงกันว่า..เราจะยอมประหยัด
อดออม เพื่อเป็นประธานกองให้ได้ ทุ้ๆที่เศรษฐกิจ

แย่มาก แต่พอวันที่จะถวายเป็นปัจจัยจริงๆ ด้วยแรง
ฮึดหลายเฮือก ภรรยาผมและครอบครัวก็รวบรวม
เงินกันได้เกินเป้า ทำไปเกือบ 2 M เลยครับ จาก
นั้นก็อธิษฐานว่า..ด้วยบุญจากการเป็นประธาน
กองกฐินนี้ ขอให้เราได้งานง่ายๆ ลงทุนน้อยๆ ได้
กำไรงามๆ แบบเกินควรเกินคาด และด้วยเหตุนี้
เองครับ..ต่อมาไม่นาน ช่องทางรวยก็มาปรากฏ
ตรงหน้าอย่างเหลือเชื่อ คือ อยู่ๆ พี่ชายผมเกิดใจดี
ยกที่ดินมูลค่า 100 ล้านให้มาผืนหนึ่ง ผมจึงเอา
เข้าแบงก์และโอดีเงินมาลงทุนในธุรกิจเพิ่มขึ้น นับ
จากนั้นธุรกิจเราก็ตะโดดพุ่งปรี่ดมี ยอดขายเพิ่ม
จากเดิมไปถึงปีละ 100 ล้านบาท อย่างไม่เคยมีใน
ประวัติการณ์มาก่อน อีกทั้งงานที่เราได้มา ก็เป็น
งานง่ายๆ ที่ไม่ค่อยมีลูกค้าตามมาแ่ก้งาน แถมยัง
เก็บเงินจากลูกค้าได้ง่ายๆ จนธุรกิจเราก็ตีขึ้นอย่าง
แตกต่าง ทำให้เราสามารถเป็นประธานกองกฐิน
ได้มากกว่า 1 M ทุกปี และมาปีนี้ก็ได้ปิดกองไป

เรียบร้อยแล้วที่ 4 M ครับ

หลวงพ่อบครับ...ทุกวันนี้ทางครอบครัวผม ต้อง
กราบขอบพระคุณหลวงพ่อบอย่างสูงสุด ที่มีบุญ
ใหญ่มาให้พวกเราทำตลอด เพราะในช่วงที่ผม
เจอวิกฤตผมก็ลองแก้ปัญหาชีวิตมาด้วยตัวเองทุก
วิถีทาง..แต่ก็แก้ไม่ได้ แถมยิ่งแก้ก็ยิ่งเป็นการเพิ่ม
ปัญหา แต่พอผมและครอบครัวรวมพลังฮึดสู้ จับ
มือกันทุ่มเป็นประธานกองกฐิน ทำให้ผมพบช่อง
ทางรวยแบบเหนือความคาดหมายเลยครับ

สุดท้ายนี้..ผมก็ขอเป็นกำลังใจให้ทุกคนใน
โลกใบนี้รวยกันอย่างจริงจังสักทีครับ แล้วก็มาเป็น
ประธานกองกฐินด้วยกัน เพราะบุญนี้เป็นบุญใหญ่
ที่จะช่วยให้ทุกท่านพลิกวิกฤตของชีวิตได้อย่าง
เหลือเชื่อเลยครับ

มีบุญ เป็นฉากหลัง

.....
ทุกอย่างก็เป็นเรื่องของบุญ นั่นแหละ
บางครั้งก็ได้มาอย่างง่าย ๆ บางครั้งก็ต้องหนึ่งสมองสองมือ เป็นต้น
แต่ทุกอย่างมีบุญ เป็นฉากหลังที่คอยเป็นเครื่องสนับสนุน
ให้เราประสบความสำเร็จในชีวิต
ในธุรกิจการงาน ในการศึกษา
เล่าเรียน ปราศจากอุปสรรคต่าง ๆ หรือมีอุปสรรคน้อย เป็นต้น

.....
ธรรมะคุณครูไม่ใหญ่

ไม่เป็นสาระไม่พูด No Nonsense Spoken

Nonsensical subjects such as matters
dealing with
sensual desires will never pass my lips.
I would be embarrassed to talk about them.
When I was young,
I was even more embarrassed, but now
as an old woman,
I feel more liberty to talk about it.
Khun Yai Chand Khonnokyoong
from the book : "Khun Yai's Teachings-
Wisdom from an Enlightened Mind"
24 June 2523 B.E.

ไม่เป็นสาระไม่พูด

เรื่องบางเรื่องที่ไม่เป็นสาระ เช่น เรื่องกาม
ยายไม่เคยพูดเลย และอายุที่จะพูดด้วย
ยิ่งเมื่อยายเป็นสาวยิ่งอายมาก
มาเดี๋ยวนี้ยายแก่มากแล้ว
บางเรื่องจึงกล้าพูด

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
จากหนังสือ : "คำสอนยาย"
24 มิถุนายน พ.ศ. 2523
บทความภาษาอังกฤษ แปลโดย DTC Center

อายุน้อยไม่เป็นไร ขอให้บุญเยอะ Youth Is Not A Factor If You Have Merit

A layperson asked me for advice on how to handle a situation where he had to supervise an office where many people working under him were older and have worked there longer than he had.

I replied that there is no need to worry. It doesn't matter if you have fewer years of seniority than they do; it only matters that you have more merit. It is merit, not age that is a factor.

We are the results of our merit. If we have more merit, we become the leader. Merit is the determining factor.

Khun Yai Chand Khonnokyoong
from the book : "Khun Yai's Teachings-
Wisdom from an Enlightened Mind"
23 September 2534 B.E.

อายุน้อยไม่เป็นไร ขอให้บุญเยอะ

สาธุชนท่านหนึ่งมากราบขอให้คุณยายช่วย
เพราะต้องไปทำงานที่แห่งใหม่
ซึ่งมีหน้าที่ต้องเป็นหัวหน้า (ดูแล ปกครอง)
คนเก่าที่มีอายุมากกว่า

คุณยายสอนว่า

ไม่ต้องกลัว

อายุน้อยไม่เป็นไร

ขอให้บุญเยอะก็แล้วกัน

บุญเป็นคนคุม (บริหาร ดูแลปกครอง) ไม่ใช่อายุ
ตัวเราเป็นหุ่น บุญเป็นคนทำ
ถ้าบุญเรามากก็เป็นหัวหน้าในที่นั้น
บุญเป็นผู้ควบคุม

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
จากหนังสือ : "คำสอนยาย"
23 กันยายน พ.ศ. 2534
บทความภาษาอังกฤษ แปลโดย DTC Center

สำคัญที่ปัจจุบัน It's The Present That Counts

It's The Present That Counts

A boy came to me once and asked: "What was I, who was I in my past life?"

I told him: "Put aside curiosities about your past lives. What matters is your life here and now. What have you done for yourself in this life that will save you?"

Khun Yai Chand Khonnokyoong
from the book : "Khun Yai's Teachings-
Wisdom from an Enlightened Mind"
10 March 2534 B.E.

สำคัญที่ปัจจุบัน

เด็กชายคนหนึ่ง มากกราบเรียนถามคุณยายว่า
ชาติก่อน เขาเคยเกิดเป็นใคร เป็นอะไรมาก่อน
คุณยายตอบว่า

เรื่องชาติก่อนจะเป็นยังไง
เอาไว้ก่อน
สำคัญอยู่ที่ตัวคุณในปัจจุบัน
จะทำอะไรให้กับตัวเอง
เอาตัวเองให้รอด

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
จากหนังสือ : "คำสอนยาย"
10 มีนาคม พ.ศ. 2534

บทความภาษาอังกฤษ แปลโดย DTC Center

ธรรมะสอนใจ : เสน่ห์ยาแฝด

โดย : พระมหาสมชาย ฐานวุฑฺโฒ

คำถาม : สงสัยว่าเพื่อนจะโดนยาเสน่ห์จากผู้หญิงคนหนึ่ง จะมีวิธีแก้ไหมคะ วิบากกรรมของเขาเกิดจากอะไร แล้วคนที่ทำเสน่ห์ยาแฝดจะได้รับผลกรรมอย่างไรบ้างคะ ?

พระอาจารย์ : คุณโยม คนอื่นเขาจะทำเสน่ห์ยาแฝดหรือเปล่าเราอย่าเพิ่งไปพะวงเลย เขาเป็นว่าตัวของเราควรทำอะไรมากกว่า บางทีหลายๆกรรมไม่ได้เกิดจากเสน่ห์ยาแฝดหรอก แต่เกิดจากใจไปหมกมุ่น คิดถึง ลุ่มหลงเขาจนกระทั่งหัวปักหัวปำ เหมือนเด็กวัยรุ่นบางทีพอรักครั้งแรกแล้วจะเป็นจะตายให้ได้ บางคนตัดใจไม่ได้โดดตึกตายก็มี มันไม่ใช่เสน่ห์ยาแฝดหรอก แต่เป็นเรื่องของกิเลสในใจ ถ้ากรรมอย่างนี้ควรจะต้องชวนเพื่อนเข้าวัดแล้วไปฟังพระท่านเจริญพระพุทฺธมนต์ หากจะมีเสน่ห์ยาแฝดอะไรมันจะได้คลายหายไปทั้งหมด

และถึงแม้ไม่ได้มีเสน่ห์ยาแฝดใจเขาเองก็จะผ่องแผ้วขึ้น แล้วให้มีโอกาสทำสมาธิด้วย สร้างบุญสร้างกุศลด้วย ให้อ่างๆ ออกมาสักหน่อย ยิ่งถ้าเกิดถูคู่อ้อนได้มาบวชเรียนด้วยแล้วจะดีมากเลย ส่วนคนที่ทำเสน่ห์ยาแฝดหรือไปเล่นพวก ไสยเวทย์ทั้งหลาย พวกขลังๆ ทั้งหลาย ผลคือทำให้ใจผูกพันกับสิ่งเหล่านี้ ภาวต่อไปถ้าไปเกิดเป็นมนุษย์

ก็จะไปหมกมุ่นกับสิ่งเหล่านี้ แล้วทำให้เหินห่างจาก พระรัตนตรัย เสียหายโอกาส พลาดโอกาสไปเลย เพราะฉะนั้นเราเองอย่าไปยุ่งกับเรื่องพวกนี้ ทุกเรื่องเลย ไม่ว่าจะเสน่ห์ยาแฝดเลย อยู่ยงคงกระพันเลย พวกคาถาอาคมทั้งหลายไม่เอาเลย เรามีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งจึงจะถูกต้องตามหลักชาวพุทธ

ข้อมูลจาก <https://www.facebook.com/ThanavuddhoStory>

**"อุเบกขา" ไม่ได้แปลว่า นิ่งเฉย
เพียงอย่างเดียว,
แต่ถ้าจะให้ลึกไปกว่านั้น
หลวงปู่บอกให้ดู
"ต้องไม่ติดศีล ไม่ติดธรรม
จิต ต้องเป็นประภัสสร"
คือ ใจเรา ต้องใส สว่าง
ให้ได้ตลอดเวลา ถ้าตัวเราไป
ทำอะไร ไปรับฟังอะไร
แล้วใจของเราเริ่มไม่ใส สว่าง
ต้อง "หยุดในการกระทำนั้น ๆ กัณฑ์"
เขาเลยเรียก "ใจ" ตรงจุดนี้ ว่า "อุเบกขา"**

.....
(โอวาทพระเทพญาณมหามุนี)

คำอธิษฐานจิต ร่วมบุญบวชสามเณรล้านรูป

ด้วยบุญกุศล ที่ข้าพเจ้าตั้งใจ ร่วมบุญบวชสามเณรล้านรูป
เพื่อสืบทอดอายุ พระพุทธศาสนา และวิชาธรรมกาย เพราะบุญนั้น
ขอให้ข้าพเจ้า เป็นผู้มีความสะอาด บริสุทธิ์ หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ
เอาชนะอุปสรรคทั้งปวง ให้มีสุขภาพแข็งแรง อายุขัยยืนยาว
ได้สร้างบารมีไปนานๆ ให้เข้าถึงฐานะอันประเสริฐ ที่เลิศทั้งมนุษย์สมบัติ
ทิพย์สมบัติ และนิพพานสมบัติ มีดวงปัญญาสว่างไสว เป็นบัณฑิตนักปราชญ์
ฉลาดในศาสตร์ทั้งปวง ให้รู้แจ้งเห็นแจ้ง ทางตลอดทั้งทางโลกและทางธรรม
บำเพ็ญกรรมอย่างได้มากล้ำกราย ให้สามารถขจัดมารร้าย ทั้งวิบัติบาปศกดิ์สิทธิ์
วิบากกรรมวิบากมาร ให้มลายหายสูญ บุญศักดิ์สิทธิ์เกื้อกูล ให้ชีวิตบริบูรณ์ตลอดไป
ให้บรรลुวิชาธรรมกาย สามารถระลึกชาติได้ ตั้งแต่ยังเยาว์วัย ให้ได้บรรพชาอุปสมบท
แตกฉานทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา และวิชาธรรมกาย ได้บวชสร้างบารมี
ตราบชีวิตหมดสิ้นอายุขัย ครั้นละโลกไป ให้ได้ไปดุสิตบุรี วงบุญพิเศษ เขตพระบรมโพธิสัตว์
ผู้มุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรม เมื่อยังต้องเวียนว่ายตายเกิด ถือกำเนิดมาเป็นมนุษย์
ให้ได้เพศบริสุทธิ์ บังเกิดในตระกูลสัมมาทิฐิ ในครอบครัวธรรมกาย
ให้ถึงพร้อมด้วย ที่สุดแห่งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ที่สุดแห่งลาภ ยศ
สรรเสริญ สุข และมรรคผลนิพพาน มีสมบัติมหาศาล สมบัติจักรพรรดิตกไม่พร่อง
บังเกิดขึ้น ไปทุกภพทุกชาติ ธรรมอันใด ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
และพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี สด จันทสโร พระผู้ปราบมาร
และคุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ท่านได้บรรลु
ขอจงบรรลुธรรมนั้น ได้สำเร็จวิชา3 วิชา8 อภิญญา6 ปฏิสัมภิทาญาณ4
วิโมกข์8 และจรณะ15 อย่างสะดวกสบาย มีธรรมะสว่างไสว
ได้สร้างบารมี ร่วมกับมหาปูชนียาจารย์ ไปทุกภพทุกชาติ ตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม
ขอความปรารถนา ของข้าพเจ้าทั้งปวงนี้ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ
จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกาย
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกๆ พระองค์
จงทุกประการเทอญ นิพพานะ ปัจจะโย โหตุฯ

www.dmc.tv

คำอธิษฐานจิต
ผ้าไตรจักรพรรดิมหาสมบัติ
ประธานกองกฐินสามัคคี

ข้าพเจ้า ขอบุชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และมหาปูชนียาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชชาธรรมกาย ด้วยความเคารพเลื่อมใส ในพรรษาแห่งบรรลุดุธรรมนี้ ข้าพเจ้าได้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมและเพิ่มเติมคุณธรรมในตัว ทั้งได้เตรียมผ้าไตรจักรพรรดิถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ ในวันทอดกฐินสามัคคี เพื่อสร้างมหาทานบารมีอันยิ่งใหญ่

ด้วยบุญกุศลนี้ ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ เอาชนะอุปสรรคทั้งมวล ให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ในธุรกิจการงาน และสิ่งที่พึงปรารถนา ให้มหาสมบัติใหญ่ไหลมาเทมา ได้เป็นอภิวินัยมหาเศรษฐี มีสมบัติจักรพรรดิตกไม่พรวงเอาไว้สร้างบารมีอย่างไม่รู้หมดสิ้น ให้ได้สมบัติอัครจรรย์ ทนใช้สร้างบารมีในปัจจุบันชาตินี้ ให้มีกำลังใจเข้มแข็ง ในการทำหน้าที่ผู้บำเพ็ญอดกัลยาณมิตร เมื่อไปชักชวนผู้มีบุญให้มาสร้างบารมีขอให้สำเร็จเป็นอัครจรรย์ ให้มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง มีผิวพรรณวรรณะผ่องใสปราศจากทุกข์โศกโรคภัย มีอายุขัยยืนยาว ครอบครัวยุ้ยเย็นเป็นสุข เป็นครอบครัวธรรมกาย ให้บังเกิดในตระกูลสัมมาทิฎฐิ เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ฉลาดทั้งทางโลกและทางธรรม

ขอให้บรรลุดุธรรมที่พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย และคุณยายมหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ท่านได้บรรลุ ให้ได้สร้างบารมี トラบชีวิต หมดสิ้นอายุขัย ครั้นละโลกไป ให้ได้ไปดุสิตบุรี ในวงบุญพิเศษเขตของบรมโพธิสัตว์ ขอความปรารถนาทั้งหมดของข้าพเจ้า จงสัมฤทธิ์ผลโดยเร็วพลัน トラบวัน ถึงที่สุดแห่งธรรมเทอญ

www.dmc.tv

"สัมมา อระหัง"

การภาวนา "สัมมา อระหัง" กับการท่องไม่เหมือนกัน ในความหมายของหลวงปู่ หมายถึงว่า ทั้งเลือดเนื้อของเรา ประสานกับคำว่า "สัมมา อระหัง" จนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหมด ดังก้องขึ้นมาเองโดยเราไม่ได้ตั้งใจมากเกินไป ดังก้องในตัวของเรา ก้องไปในภพต่าง ๆ ทั้งเทวดา พรหม อรูปพรหม พระนิพพาน ก็มีเสียง "สัมมา อระหัง" ดังก้องไปหมด แม้แต่ในนรกก็ดังก้องคล้ายๆ สัตว์นรกได้ยินเสียงนี้แล้วเขาก็หลุดพ้นจากพันธนาการทั้งหลาย

(พระเทพญาณมหามุนี)

Dhamma TIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774
www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา